

บทที่ 4

wamวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังและความพึงพอใจในการทำงานของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน" ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังในการประกอบวิชาชีพนักข่าวของนักข่าวสตรี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจด้านต่างๆ ในการทำงานของนักข่าวสตรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความสำนึกทางวิชาชีพของนักข่าวสตรี

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เจตคติเกี่ยวกับเพศนิยมและอุปสรรคในการทำงานของนักข่าวสตรี

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 : การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปในเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลของนักข่าวสตรี เกี่ยวกับอายุ สถานภาพทางการสมรส สถานภาพการมีบุตร ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด อายุการทำงาน เงินเดือน ตำแหน่ง และสายงานข่าวที่รับผิดชอบ ปรากฏผลดังนี้

1.1 อายุ

นักข่าวสตรีกลุ่มใหญ่ที่สุด คือกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 119 คนหรือร้อยละ 37.3 กลุ่มอายุระหว่าง 30-34 ปี จำนวน 37 คนหรือร้อยละ 11.6 และจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไป 21 คนหรือร้อยละ 6.6 โดยมีผู้ที่ไม่ระบุอายุจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	37.3
25 - 29 ปี	134	42.0
30 - 34 ปี	37	11.6
35 ปีขึ้นไป	21	6.6
ไม่ระบุ	8	2.5
รวม	319	100.0

1.2 สถานภาพการสาธา

สถานภาพการสมรสของนักข่าวสตรี พบว่าส่วนใหญ่ยังเป็นโสด จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 และสมรสแล้วจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามสถานภาพการสาธา

สถานภาพการสาธา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	282	88.4
สาธา	37	11.6
รวม	319	100.0

1.3 สถานภาพการมีบุตร

เมื่อพิจารณาเฉพาะนักข่าวสตรีที่สมรสแล้ว พบว่า มีนักข่าวสตรีที่มีบุตรแล้วจำนวน 24 คนหรือร้อยละ 64.9 และที่ยังไม่มีบุตรจำนวน 13 คนหรือร้อยละ 35.1

โดยนักข่าวสตรีที่มีบุตรแล้วนั้นมีจำนวน 11 คนหรือร้อยละ 45.8 ที่ต้องดูแลบุตรด้วยตนเอง ส่วนอีก 13 คนที่เหลือหรือร้อยละ 54.2 ไม่ต้องรับภาระการดูแลบุตรด้วยตนเอง

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	13	35.1
มีบุตร	24	64.9
◆ ดูแลบุตรด้วยตนเอง	(11)	(45.8)
◆ ไม่ได้ดูแลบุตรด้วยตนเอง	(13)	(54.2)
รวม	37	100.0

1.4 ระดับการศึกษา

มีนักข่าวสตรีที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนมากที่สุดคือ 293 คนหรือร้อยละ 91.8 รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และจำนวนน้อยที่สุด 12 คนหรือร้อยละ 3.8 ที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีขององค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.8
ปริญญาตรี	293	91.8
สูงกว่าปริญญาตรี	14	4.4
รวม	319	100.0

1.5 สาขาที่จบการศึกษา

นักข่าวสตรีส่วนใหญ่จำนวน 173 คนหรือร้อยละ 54.2 จบการศึกษาในสาขาวิชาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ หรือการสื่อสารมวลชน จำนวนมากรองลงมาคือด้านวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ หรือการสื่อสารมวลชน ในสาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 และด้านวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ หรือการสื่อสารมวลชน สาขาอื่น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ตามลำดับ โดยมีผู้ไม่ระบุสาขาที่จบการศึกษาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีขององค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ หรือการสื่อสารมวลชน สาขาการหนังสือพิมพ์	89	27.9
วารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์ หรือการสื่อสารมวลชน สาขาอื่น	53	16.6
สาขาอื่น	173	54.2
ไม่ระบุ	4	1.3
รวม	319	100.0

1.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจ พบว่านักข่าวสตรีทำงานอยู่ในกองบรรณาธิการขององค์กรหนังสือพิมพ์รายวันจำนวน 17 แห่ง แยกเป็นหนังสือพิมพ์รายวันประเภทภาษาอังกฤษ จำนวน 61 คน ได้แก่ Bangkok Post The Nation และ Thailand Time หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยจำนวน 140 คน ได้แก่ มติชน สยามรัฐ สยามโพสต์ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด แนวหน้า และบ้านเมือง และหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ อีกจำนวน 118 คน ได้แก่ กรุงเทพธุรกิจรายวัน ผู้จัดการรายวัน คู่แข่งธุรกิจรายวัน วัฏจักรรายวัน ไทยไฟแนนเชียล และไทยธุรกิจไฟแนนซ์

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

หนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ</u>	(61)	(19.1)
◆ Bangkok Post	18	5.6
◆ The Nation	37	11.6
◆ Thailand Time	6	1.9
<u>หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย</u>	(140)	(43.9)
◆ มติชน	30	9.4
◆ สยามรัฐ	3	0.9
◆ สยามโพสต์	37	11.6
◆ ไทยรัฐ	18	5.6
◆ เดลินิวส์	12	3.8
◆ ข่าวสด	13	4.1
◆ แนวหน้า	19	6.0
◆ บ้านเมือง	8	2.5
<u>หนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ</u>	(118)	(37.0)
◆ กรุงเทพธุรกิจรายวัน	25	7.8
◆ ผู้จัดการรายวัน	39	12.2
◆ คู่แข่งธุรกิจรายวัน	20	6.3
◆ วัฏจักรรายวัน	12	3.8
◆ ไทยไฟแนนเชียล	12	3.8
◆ ไทยธุรกิจไฟแนนซ์	10	3.1
รวม	319	100.0

1.7 อายุการทำงาน

จากการสำรวจ พบว่านักข่าวสตรีส่วนใหญ่มีอายุการทำงานระหว่าง 2-3 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาได้แก่ อายุการทำงานระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 77 คนหรือร้อยละ 24.1 อายุการทำงาน 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 60 คนหรือร้อยละ 18.8 และอายุการทำงานในช่วง 1 ปี จำนวน 27 คนหรือร้อยละ 8.5 โดยมีผู้ไม่ระบุจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-1 ปี	27	8.5
2-3 ปี	154	48.3
4-5 ปี	77	24.1
5 ปีขึ้นไป	60	18.8
ไม่ระบุ	1	0.3
รวม	319	100.0

1.8 เงินเดือน

พบว่า นักข่าวสตรีกลุ่มใหญ่ที่สุดซึ่งมีจำนวน 182 คนหรือร้อยละ 57.1 มีเงินเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท รองลงมาคือกลุ่มที่มีเงินเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และกลุ่มเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 46 คนหรือร้อยละ 14.4 โดยกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 35 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 11.0 มีเงินเดือนสูงกว่า 20,000 บาท และมีผู้ไม่ระบุเงินเดือนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	14.4
10,001 - 15,000 บาท	182	57.1
15,001 - 20,000 บาท	53	16.6
สูงกว่า 20,000 บาท	35	11.0
ไม่ระบุ	3	0.9
รวม	319	100.0

1.9 ตำแหน่ง

การสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีทำงานในตำแหน่ง *ผู้สื่อข่าว* มากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ ตำแหน่ง *บรรณาธิการข่าว/หัวหน้าข่าว/รองหัวหน้าข่าว/หรือเทียบเท่า* จำนวน 34 คนหรือร้อยละ 10.7 และตำแหน่ง *รีไรท์เตอร์/ซับเอดิเตอร์/หรือเทียบเท่า* จำนวน 13 คนหรือร้อยละ 4.1 และที่น่าสนใจก็คือ ไม่ปรากฏว่ามีนักข่าวสตรีอยู่ในตำแหน่ง *บรรณาธิการบริหาร หัวหน้ากองบรรณาธิการ รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ หรือเทียบเท่า*

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามตำแหน่ง

รายการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้สื่อข่าว	236	74.0
บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าว รองหัวหน้าข่าว หรือเทียบเท่า	34	10.7
รีไรท์เตอร์ ซับเอดิเตอร์ หรือเทียบเท่า	13	4.1
นักข่าวช่างภาพ	11	3.4
อื่นๆ (เช่น ผู้ช่วยบรรณาธิการตาม ผู้สื่อข่าวอาวุโส)	11	3.4
ช่างภาพ	6	1.9
เดสก์นิสต์ หรือนักเขียน	5	1.6
โบริน	3	0.9
รวม	319	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.10 สายงานข่าวที่รับผิดชอบ

พบนักข่าวสตรีทำงานรับผิดชอบในสายงานข่าวต่างๆ เรียงตามลำดับมากน้อยคือ สายงานข่าวธุรกิจ/เศรษฐกิจ/อุตสาหกรรม จำนวน 86 คนหรือร้อยละ 27.0 สายงานข่าวการเมือง จำนวน 58 คนหรือร้อยละ 18.2 สายงานข่าวเทคโนโลยี/การพัฒนา จำนวน 46 คนหรือร้อยละ 14.4 สายงานข่าวการศึกษา/สารคดี/ศิลปวัฒนธรรม จำนวน 33 คนหรือร้อยละ 10.3 สายงานข่าวสตรี/เด็ก/แรงงาน จำนวน 31 คนหรือร้อยละ 9.7 สายงานข่าวบันเทิง จำนวน 28 คนหรือร้อยละ 8.8 สายงานข่าวต่างประเทศ จำนวน 20 คน ร้อยละ 6.3 สายงานข่าวอื่นๆ (เช่น สายงานข่าวสาธารณสุข สายงานข่าวสิ่งแวดล้อม) จำนวน 11 คนหรือร้อยละ 3.4 และสายงานข่าวกีฬา จำนวน 6 คนหรือร้อยละ 1.9

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักข่าวสตรีของตำราหนังสือพิมพ์รายวัน จำแนกตามสายงานข่าวที่รับผิดชอบ

วายุการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจ เศรษฐกิจ หรืออุตสาหกรรม	86	27.0
การเมือง	58	18.2
เทคโนโลยี หรือการพัฒนา	46	14.4
การศึกษา สารคดี หรือศิลปวัฒนธรรม	33	10.3
สตรี เด็ก หรือแรงงาน	31	9.7
บันเทิง	28	8.8
ต่างประเทศ	20	6.3
อื่นๆ (เช่น สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม)	11	3.4
กีฬา	6	1.9
รวม	319	100.0

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 : การวิเคราะห์ระดับความคาดหวังในการประกอบวิชาชีพนักข่าวสตรี

นักข่าวสตรีที่ทำการสำรวจจำนวน 319 คนนี้ พบว่าก่อนที่จะตัดสินใจมาประกอบวิชาชีพนักข่าว มีความคาดหวังในระดับสูง 5 ปัจจัย ($\bar{X}=3.68-5.00$) ตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ จะได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ จะมีอิสระทางความคิด จะมีเสรีภาพในการแสดงออก จะเป็นงานสนุกสนานตื่นเต้น และจะได้มีส่วนช่วยเหลือสังคม

ส่วนปัจจัยที่นักข่าวสตรีคาดหวังในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.34-3.67$) ได้แก่ จะเป็นประสบการณ์ในการนำไปประกอบอาชีพอื่น จะมีเพื่อนฝูงมาก จะเป็นงานที่มีเกียรติ จะเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป จะเป็นความภูมิใจของคนใกล้ชิด และจะเป็นผู้มีชื่อเสียง ตามลำดับมากน้อย

ส่วนความคาดหวังที่อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X}=1.00-2.33$) นั้น ได้แก่ปัจจัยที่ว่า จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่น และจะเป็นงานสบาย น้อยลงตามลำดับ ดังแสดงในตารางหน้าถัดไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ระดับความคาดหวังต่อการตัดสินใจประกอบวิชาชีพนักข่าวเองนักข่าวสตรี

ปัจจัยความคาดหวัง	คะแนน (ผลร้อยละ) ของความคาดหวังในระดับต่างๆ						\bar{X} (ระดับ)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม	
1. ใจดีมีมารยาทเรียบร้อยสุภาพเรียบร้อย	117 (36.7)	190 (59.6)	12 (3.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	319 (100.0)	4.33 (สูง)
2. ใจดีมีอารมณ์ดี	119 (37.3)	167 (52.4)	30 (9.4)	3 (0.9)	0 (0.0)	319 (100.0)	4.26 (สูง)
3. ใจดีมีสภาพในการแสดงออก	94 (29.5)	171 (53.6)	50 (15.7)	4 (1.3)	0 (0.0)	319 (100.0)	4.11 (สูง)
4. ใจดีมีงานสมบุรณ์ระดับ	66 (20.7)	189 (59.2)	55 (17.2)	8 (2.5)	1 (0.3)	319 (100.0)	3.98 (สูง)
5. ใจดีมีส่วนช่วยหรือสังคม	69 (21.6)	157 (49.2)	85 (26.6)	8 (2.5)	0 (0.0)	319 (100.0)	3.90 (สูง)
6. ใจดีมีประสบการณ์ในการทำ ประกอบอาชีพอื่น	49 (15.4)	115 (36.1)	93 (29.2)	39 (12.2)	23 (7.2)	319 (100.0)	3.40 (กลาง)
7. ใจดีมีเพื่อนฝูงมาก	25 (7.8)	132 (41.4)	113 (35.4)	36 (11.3)	13 (4.1)	319 (100.0)	3.38 (กลาง)
8. ใจดีมีงานที่มั่นคง	20 (6.3)	99 (31.0)	153 (48.0)	39 (12.2)	8 (2.5)	319 (100.0)	3.26 (กลาง)
9. ใจดีมีเพื่อนร่วมงานที่ไป	7 (2.2)	77 (24.1)	171 (53.6)	45 (14.1)	19 (6.0)	319 (100.0)	3.03 (กลาง)
10. ใจดีมีงานที่มั่นคง	19 (6.0)	88 (27.6)	112 (35.1)	65 (20.4)	35 (11.0)	319 (100.0)	2.97 (กลาง)
11. ใจดีมีเพื่อนฝูง	4 (1.3)	21 (6.6)	155 (48.6)	93 (29.2)	46 (14.4)	319 (100.0)	2.51 (กลาง)
12. ใจดีมีทัศนคติที่ดี	1 (0.3)	17 (5.3)	101 (31.7)	98 (30.7)	102 (32.0)	319 (100.0)	2.11 (ต่ำ)
13. ใจดีมีงานสบาย	2 (0.6)	12 (3.8)	65 (20.4)	120 (37.6)	120 (37.6)	319 (100.0)	1.92 (ต่ำ)

หมายเหตุ : ทั้งนี้ เกณฑ์ในการจัดระดับความคาดหวังในการประกอบวิชาชีพนักข่าวนี้ พิจารณา
จากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความคาดหวัง ดังนี้
เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 1.00-2.33 ให้หมายถึง ระดับความคาดหวังต่ำ
เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 2.34-3.67 ให้หมายถึง ระดับความคาดหวังปานกลาง และ
เมื่อค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 3.68-5.00 ให้หมายถึง ระดับความคาดหวังสูง

ตอนที่ 3 : การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจด้านต่างๆ ในการทำงานของนักข่าวสตรี

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการทำงานนั้น แบ่งความพึงพอใจในการทำงาน ออกเป็น 6 ด้านคือ

- 3.1 ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน
- 3.2 ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน
- 3.3 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน
- 3.4 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 3.5 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 3.6 ความพึงพอใจโดยรวมทุกด้าน

โดยจะทำการวิเคราะห์ร่วมกับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล 8 ตัวแปร อันได้แก่ อายุ สถานภาพการสมรส สถานภาพการมีบุตร ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด อายุการทำงาน และเงินเดือน

ทั้งนี้ การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการทำงานของนักข่าวสตรีกับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าว ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1 ความพึงพอใจกับค่าตอบแทน

ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน หมายถึง นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจเกี่ยวกับเงินเดือน ต่อเดือน ค่าพาหนะ ค่าอยู่แเวร โบนัส จำนวนวันพักร้อนและวันหยุด รวมถึงสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน ซึ่งได้แยกวิเคราะห์ตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลต่างๆ ปรากฏดังนี้

3.1.1 ความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับอายุ

เมื่อพิจารณาจากอันดับค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนของนักข่าวสตรีจำนวน 311 คนที่สำรวจ พบว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุระหว่าง 30-34 ปี ($\bar{X}=3.46$) มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.37$) โดยผู้มีอายุระหว่าง 25-29 ปี ($\bar{X}=3.15$) มีความพึงพอใจน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม ทุกกลุ่มอายุต่างก็มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$)

ตารางที่ 14 ระดับความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับอายุของนักข่าวสตรี

อายุ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.23	ปานกลาง
25 - 29 ปี	134	3.15	ปานกลาง
30 - 34 ปี	37	3.46	ปานกลาง
35 ปีขึ้นไป	21	3.37	ปานกลาง
รวม	311	3.23	ปานกลาง

3.1.2 ความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับสถานภาพการสาธา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรี 319 คน มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้ว ($\bar{X}=3.38$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่านักข่าวสตรีที่เป็นโสด ($\bar{X}=3.22$) เล็กน้อย

ตารางที่ 15 ระดับความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับสถานภาพการสาธาของนักข่าวสตรี

สถานภาพการสาธา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
โสด	282	3.22	ปานกลาง
สาธา	37	3.38	ปานกลาง
รวม	319	3.24	ปานกลาง

3.1.3 ความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับสถานภาพการมีบุตร

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีความพึงพอใจรวมด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่ยังไม่มีบุตร ($\bar{X}=3.54$) มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนสูงกว่านักข่าวสตรีที่มีบุตรแล้ว ($\bar{X}=3.29$)

ตารางที่ 16 ระดับความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับสถานภาพการมีบุตรของนักข่าวสตรี

สถานภาพการมีบุตร	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่มีบุตร	13	3.54	ปานกลาง
มีบุตร	24	3.29	ปานกลาง
รวม	37	3.38	ปานกลาง

3.1.4 ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจรวมด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีการศึกษต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=3.50$) มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนสูงกว่ากลุ่มปริญญาตรี ($\bar{X}=3.23$) และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.23$) ซึ่งสองกลุ่มหลังนั้นมีระดับความพึงพอใจที่เท่ากัน

ตารางที่ 17 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับระดับการศึกษาของนักข่าวสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.50	ปานกลาง
ปริญญาตรี	293	3.23	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.23	ปานกลาง
รวม	319	3.24	ปานกลาง

3.1.5 ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับสายกึ่งการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจรวมด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง ($\bar{X}=3.28$) สาขาด้านการสื่อสารมวลชนอื่นๆ ($\bar{X}=3.22$) และสาขาอื่นๆ ($\bar{X}=3.21$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 18 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับสายกึ่งการศึกษาของนักข่าวสตรี

สายกึ่งการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
กรหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.28	ปานกลาง
กรสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.22	ปานกลาง
สาขาอื่นๆ	173	3.21	ปานกลาง
รวม	315	3.23	ปานกลาง

3.1.6 ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) ซึ่งพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่านักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ ($\bar{X}=3.29$) มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 19 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดของนักข่าวสตรี

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.22	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	140	3.20	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ	118	3.29	ปานกลาง
รวม	319	3.24	ปานกลาง

3.1.7 ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุการทำงาน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจรวมด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีอายุการทำงานในช่วง 1 ปี ($\bar{X}=3.48$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่าผู้ที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.29$) และผู้ที่มีอายุการทำงาน 4-5 ปี ($\bar{X}=3.23$) มีความพึงพอใจใกล้เคียงกันแต่สูงกว่าผู้ที่มีอายุการทำงาน 2-3 ปี ($\bar{X}=3.18$)

ตารางที่ 20 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุการทำงานเองของนักข่าวสตรี

อายุการทำงาน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
0-1 ปี	27	3.48	ปานกลาง
2-3 ปี	154	3.18	ปานกลาง
4-5 ปี	77	3.23	ปานกลาง
มากกว่า 5 ปี	60	3.29	ปานกลาง
รวม	318	3.24	ปานกลาง

3.1.8 ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับเงินเดือน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจรวมด้านค่าตอบแทนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีเงินเดือน 15,001-20,000 บาท ($\bar{X}=3.42$) มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ผู้ที่มีเงินเดือน 20,000 บาทขึ้นไป ($\bar{X}=3.31$) และผู้ที่มีเงินเดือน 10,001-15,000 บาท ($\bar{X}=3.22$) สำหรับผู้ที่มีเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ($\bar{X}=3.05$) นั้น มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนน้อยที่สุด

ตารางที่ 21 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับเงินเดือนของนักข่าวสตรี

เงินเดือน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.05	ปานกลาง
10,001 - 15,000 บาท	182	3.22	ปานกลาง
15,001 - 20,000 บาท	53	3.42	ปานกลาง
20,000 บาทขึ้นไป	35	3.31	ปานกลาง
รวม	316	3.24	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน

ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน หมายถึง นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจกับงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นงานที่ท้าทายใจให้อยากทำ ได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่เสมอ ได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอจากการทำงานและมีความภาคภูมิใจกับงานที่ทำ

3.2.1 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีโดยรวมมีความพึงพอใจด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับมากน้อยของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุระหว่าง 30-34 ปี ($\bar{X}=3.86$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ อายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.82$) โดยผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ($\bar{X}=3.74$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานน้อยที่สุด

ตารางที่ 22 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุของนักข่าวสตรี

อายุ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.74	สูง
25 - 29 ปี	134	3.78	สูง
30 - 34 ปี	37	3.86	สูง
35 ปีขึ้นไป	21	3.82	สูง
รวม	311	3.78	สูง

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2.2 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสถานภาพพรสา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรี 319 คนมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้ว ($\bar{X}=3.78$) และนักข่าวที่เป็นโสด ($\bar{X}=3.78$) มีความพึงพอใจเท่ากัน

ตารางที่ 23 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสถานภาพพรสาของนักข่าวสตรี

สถานภาพพรสา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
โสด	282	3.78	สูง
สา	37	3.78	สูง
รวม	319	3.78	สูง

3.2.3 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสถานภาพการนับถือ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่ยังไม่มีบุตร ($\bar{X}=3.79$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานสูงกว่านักข่าวสตรีที่มีบุตร ($\bar{X}=3.77$) เล็กน้อย

ตารางที่ 24 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสถานภาพการนับถือของนักข่าวสตรี

สถานภาพการนับถือ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่มีบุตร	13	3.79	สูง
มีบุตร	24	3.77	สูง
รวม	37	3.78	สูง

3.2.4 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่านักข่าวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.95$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่ากลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.80$) และกลุ่มปริญญาตรี ($\bar{X}=3.77$) ตามลำดับ

ตารางที่ 25 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับระดับการศึกษาของนักข่าวสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.80	สูง
ปริญญาตรี	293	3.77	สูง
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.95	สูง
รวม	319	3.78	สูง

3.2.5 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสาขาที่จบการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง ($\bar{X}=3.79$) สาขาอื่นๆ ($\bar{X}=3.79$) และสาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ ($\bar{X}=3.73$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกันในระดับสูง

ตารางที่ 26 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสาขาที่จบการศึกษาของนักข่าวสตรี

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
การหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.79	สูง
การสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.73	สูง
สาขาอื่นๆ	173	3.79	สูง
รวม	315	3.78	สูง

3.2.6 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.84$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ($\bar{X}=3.78$) และผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ ($\bar{X}=3.75$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 27 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดของนักข่าวสตรี

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.84	สูง
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	140	3.78	สูง
หนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ	118	3.75	สูง
รวม	319	3.78	สูง

3.2.7 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุการทำงาน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีอายุการทำงาน 4-5 ปี ($\bar{X}=3.84$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุการทำงานในช่วง 1 ปี ($\bar{X}=3.82$) รวมถึงผู้ที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.77$) และผู้ที่มีอายุการทำงาน 2-3 ปี ($\bar{X}=3.74$) มีความพึงพอใจด้านนี้น้อยที่สุด

ตารางที่ 28 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุการทำงานของนักข่าวสตรี

อายุการทำงาน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
0 - 1 ปี	27	3.82	สูง
2 - 3 ปี	154	3.74	สูง
4 - 5 ปี	77	3.84	สูง
มากกว่า 5 ปี	60	3.77	สูง
รวม	318	3.78	สูง

3.2.8 ความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับเงินเดือน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านลักษณะงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีเงินเดือนทุกระดับมีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูงเช่นกัน

ตารางที่ 29 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับเงินเดือนของนักข่าวสตรี

เงินเดือน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.81	สูง
10,001 - 15,000 บาท	182	3.77	สูง
15,001 - 20,000 บาท	53	3.73	สูง
20,000 บาทขึ้นไป	35	3.80	สูง
รวม	316	3.78	สูง

3.3 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน

ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน หมายถึง นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจกับบรรยากาศที่ทำงาน มีความสนิทสนมเป็นกันเอง พึงใจกับห้องทำงาน อุปกรณ์ต่างๆ ที่ช่วยในการทำงาน

3.3.1 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีโดยรวมมีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.70$) มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานในระดับสูง ขณะที่ผู้มีอายุระหว่าง 30-34 ปี ($\bar{X}=3.50$) มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับกลุ่มผู้มีอายุในช่วงต่างๆ โดยกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี ($\bar{X}=3.32$) มีความพึงพอใจในบรรยากาศการทำงานน้อยที่สุด

ตารางที่ 30 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุของนักข่าวสตรี

อายุ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน ^๑	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.48	ปานกลาง
25 - 29 ปี	134	3.32	ปานกลาง
30 - 34 ปี	37	3.50	ปานกลาง
35 ปีขึ้นไป	21	3.70	สูง
รวม	311	3.43	ปานกลาง

3.3.2 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสถานภาพการสมรส

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรี 319 คนมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้ว ($\bar{X}=3.62$) มีความพึงพอใจสูงกว่านักข่าวที่เป็นโสด ($\bar{X}=3.41$) เล็กน้อย

ตารางที่ 31 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสถานภาพการสมรสของนักข่าวสตรี

สถานภาพการสมรส	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
โสด	282	3.41	ปานกลาง
สมรส	37	3.62	ปานกลาง
รวม	319	3.43	ปานกลาง

3.3.3 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสภาพการณ์บุตร

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.62$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่ยังไม่มีบุตร ($\bar{X}=3.65$) มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานสูงกว่านักข่าวสตรีที่มีบุตร ($\bar{X}=3.60$) เล็กน้อย

ตารางที่ 32 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสภาพการณ์บุตรเองนักข่าวสตรี

สภาพการณ์บุตร	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่มีบุตร	13	3.65	ปานกลาง
มีบุตร	24	3.60	ปานกลาง
รวม	37	3.62	ปานกลาง

3.3.4 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=3.88$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูงส่วนกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.48$) มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานสูงกว่ากลุ่มปริญญาตรี ($\bar{X}=3.41$) เล็กน้อย

ตารางที่ 33 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับระดับการศึกษาเองนักข่าวสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.88	สูง
ปริญญาตรี	293	3.41	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.48	ปานกลาง
รวม	319	3.43	ปานกลาง

3.3.5 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสาขาที่จบการศึกษ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ ($\bar{X}=3.46$) สาขาการหนังสือพิมพ์ ($\bar{X}=3.44$) และสาขาอื่นๆ ($\bar{X}=3.42$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกัน ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 34 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสาขาที่จบการศึกษานักข่าวสตรี

สาขาที่จบการศึกษ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
การหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.44	ปานกลาง
การสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.46	ปานกลาง
สาขาอื่นๆ	173	3.42	ปานกลาง
รวม	315	3.43	ปานกลาง

3.3.6 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ($\bar{X}=3.54$) มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ผู้ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ ($\bar{X}=3.35$) และผู้ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.34$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 35 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.34	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	140	3.54	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ	118	3.35	ปานกลาง
รวม	319	3.43	ปานกลาง

3.3.7 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุการทำงาน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีอายุการทำงาน 4-5 ปี ($\bar{X}=3.59$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.44$) และผู้ที่มีอายุการทำงาน 2-3 ปี ($\bar{X}=3.38$) ส่วนผู้ที่มีอายุการทำงานในช่วง 1 ปี ($\bar{X}=3.27$) มีความพึงพอใจด้านนี้น้อยที่สุด

ตารางที่ 36 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุการทำงานของนักข่าวสตรี

อายุการทำงาน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
0 - 1 ปี	27	3.27	ปานกลาง
2 - 3 ปี	154	3.38	ปานกลาง
4 - 5 ปี	77	3.59	ปานกลาง
มากกว่า 5 ปี	60	3.44	ปานกลาง
รวม	318	3.43	ปานกลาง

3.3.8 ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับเงินเดือน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านบรรยากาศการทำงานในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีในกลุ่มที่มีเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาทมีความพึงพอใจด้านนี้สูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีเงินเดือน 15,001-20,000 บาท และผู้ที่มีเงินเดือน 10,001-15,000 บาท สำหรับนักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนเกินกว่า 20,000 บาทนั้น มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานน้อยที่สุด

ตารางที่ 37 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับเงินเดือนของนักข่าวสตรี

เงินเดือน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.55	ปานกลาง
10,001 - 15,000 บาท	182	3.43	ปานกลาง
15,001 - 20,000 บาท	53	3.44	ปานกลาง
20,000 บาทขึ้นไป	35	3.31	ปานกลาง
รวม	316	3.44	ปานกลาง

3.4 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หมายถึง นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจกับเพื่อนร่วมงานที่ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี ให้การยอมรับนับถือในการทำงาน และเพื่อนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่

3.4.1 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับอายุ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีโดยรวมมีความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.77$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.97$) มีความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง รองลงมาคือ ผู้มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ($\bar{X}=3.79$) และผู้มีอายุระหว่าง 25-29 ปี ($\bar{X}=3.75$) ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มผู้มีอายุระหว่าง 30-34 ปี ($\bar{X}=3.67$) มีความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานน้อยที่สุด

ตารางที่ 38 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับอายุของนักข่าวสตรี

อายุ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.79	สูง
25 - 29 ปี	134	3.75	สูง
30 - 34 ปี	37	3.67	ปานกลาง
35 ปีขึ้นไป	21	3.97	สูง
รวม	311	3.77	สูง

3.4.2 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับสถานภาพภรรยา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรี 319 คนมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.77$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่เป็นโสด ($\bar{X}=3.77$) มีความพึงพอใจสูงกว่านักข่าวที่สมรสแล้ว ($\bar{X}=3.75$) เล็กน้อย

ตารางที่ 39 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับสถานภาพภรรยาของนักข่าวสตรี

สถานภาพภรรยา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
โสด	282	3.77	สูง
สมรส	37	3.75	สูง
รวม	319	3.77	สูง

3.4.3 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับสถานภาพพรหมบุตร

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.75$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่ยังไม่มีบุตร ($\bar{X}=3.95$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่านักข่าวสตรีที่มีบุตร ($\bar{X}=3.64$)

ตารางที่ 40 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับสถานภาพพรหมบุตรของนักข่าวสตรี

สถานภาพพรหมบุตร	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่มีบุตร	13	3.95	สูง
มีบุตร	24	3.64	ปานกลาง
รวม	37	3.75	สูง

3.4.4 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.77$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.92$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.83$) และระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=3.76$) ตามลำดับ

ตารางที่ 41 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับระดับการศึกษาของนักข่าวสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.92	สูง
ปริญญาตรี	293	3.76	สูง
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.83	สูง
รวม	319	3.77	สูง

3.4.5 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับสาขาทั้งการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.76$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ ($\bar{X}=3.79$) สาขาอื่นๆ ($\bar{X}=3.76$) และสาขาการหนังสือพิมพ์ ($\bar{X}=3.76$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกัน ในระดับสูงตามลำดับ

ตารางที่ 42 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน กับสาขาทั้งการศึกษาของนักข่าวสตรี

สาขาทั้งการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
การหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.76	สูง
การสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.79	สูง
สาขาอื่นๆ	173	3.76	สูง
รวม	315	3.76	สูง

3.4.6 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน กับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.77$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ($\bar{X}=3.79$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานมากที่สุด ใกล้เคียงกับผู้ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ ($\bar{X}=3.76$) และผู้ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.73$)

ตารางที่ 43 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดของนักข่าวสตรี

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.73	สูง
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	140	3.79	สูง
หนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ	118	3.76	สูง
รวม	319	3.77	สูง

3.4.7 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน กับอายุการทำงาน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.77$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีอายุการทำงาน 4-5 ปี ($\bar{X}=3.79$) ผู้ที่มีอายุการทำงานในช่วง 1 ปี ($\bar{X}=3.78$) รวมถึงผู้ที่มีอายุการทำงาน 2-3 ปี ($\bar{X}=3.77$) และผู้ที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.71$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกันในระดับสูง

ตารางที่ 44 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน กับอายุการทำงานของนักข่าวสตรี

อายุการทำงาน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
0 - 1 ปี	27	3.78	สูง
2 - 3 ปี	154	3.77	สูง
4 - 5 ปี	77	3.79	สูง
มากกว่า 5 ปี	60	3.71	สูง
รวม	318	3.77	สูง

3.4.8 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน กับเงินเดือน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับสูง ($\bar{X}=3.77$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาทมีความพึงพอใจด้านนี้สูงที่สุด ($\bar{X}=3.89$) รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีเงินเดือน 10,001-15,000 บาท ($\bar{X}=3.77$) และเงินเดือน 15,001-20,000 บาท ($\bar{X}=3.73$) โดยกลุ่มที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ กลุ่มเงินเดือนมากกว่า 20,000 บาท ($\bar{X}=3.69$)

ตารางที่ 45 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน กับเงินเดือนของนักข่าวสตรี

เงินเดือน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.89	สูง
10,001 - 15,000 บาท	182	3.77	สูง
15,001 - 20,000 บาท	53	3.73	สูง
20,000 บาทขึ้นไป	35	3.69	สูง
รวม	316	3.77	สูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจที่ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นของตน เมื่อมีปัญหาในการทำงาน ผู้บังคับบัญชาจะให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษา นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้ไปร่วมสัมมนา อบรม ในการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น

3.5.1 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา กับอายุ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีโดยรวมมีความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.73$) มีความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับสูง รองลงมาคือ ผู้มีอายุระหว่าง 30-34 ปี ($\bar{X}=3.68$) ขณะที่ผู้มีอายุต่ำกว่า 25 ปี ($\bar{X}=3.64$) มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับกลุ่มอายุ 25-29 ปี ($\bar{X}=3.54$)

ตารางที่ 46 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา กับอายุของนักข่าวสตรี

อายุ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.64	ปานกลาง
25 - 29 ปี	134	3.54	ปานกลาง
30 - 34 ปี	37	3.68	สูง
35 ปีขึ้นไป	21	3.73	สูง
รวม	311	3.61	ปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5.2 ตาบพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบันชา กับสถานภาพการสาusa

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรี 319 คนมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่เป็นโสด ($\bar{X}=3.61$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่านักข่าวที่สมรสแล้ว ($\bar{X}=3.56$) เล็กน้อย

ตารางที่ 47 ระดับตาบพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบันชา กับสถานภาพการสาusaของนักข่าวสตรี

สถานภาพการสาusa	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ตาบพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบันชา	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับตาบพึงพอใจ
โสด	282	3.61	ปานกลาง
สาusa	37	3.56	ปานกลาง
รวม	319	3.61	ปานกลาง

3.5.3 ตาบพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบันชา กับสถานภาพการมีบุตร

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.56$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่ยังไม่มีบุตร ($\bar{X}=3.86$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูง ส่วนนักข่าวสตรีที่มีบุตรแล้ว ($\bar{X}=3.40$) มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 48 ระดับตาบพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบันชา กับสถานภาพการมีบุตรของนักข่าวสตรี

สถานภาพการมีบุตร	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ตาบพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบันชา	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับตาบพึงพอใจ
ไม่มีบุตร	13	3.86	สูง
มีบุตร	24	3.40	ปานกลาง
รวม	37	3.56	ปานกลาง

3.5.4 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนัดบัณฑิต กับระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.92$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูง ส่วนผู้มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.60$) มีความพึงพอใจด้านนี้สูงกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=3.59$) เล็กน้อย

ตารางที่ 49 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนัดบัณฑิต กับระดับการศึกษาเองนักข่าวสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนัดบัณฑิต	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.60	ปานกลาง
ปริญญาตรี	293	3.59	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.92	สูง
รวม	319	3.61	ปานกลาง

3.5.5 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนัดบัณฑิต กับสาขาที่จบการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.60$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ ($\bar{X}=3.64$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูง และสูงกว่าผู้ที่จบสาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง ($\bar{X}=3.60$) และสาขาอื่นๆ ($\bar{X}=3.58$) เล็กน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 50 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนัดบัณฑิต กับสาขาที่จบการศึกษาเองนักข่าวสตรี

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนัดบัณฑิต	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
การหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.60	ปานกลาง
การสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.64	ปานกลาง
สาขาอื่นๆ	173	3.58	ปานกลาง
รวม	315	3.60	ปานกลาง

3.5.6 ตามพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นฉบับฯ กับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ($\bar{X}=3.64$) มีความพึงพอใจด้านลักษณะงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ผู้ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ($\bar{X}=3.62$) และผู้ที่อยู่ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.50$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 51 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นฉบับฯกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดของนักข่าวสตรี

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ตามพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นฉบับฯ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.50	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	140	3.64	ปานกลาง
หนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ	118	3.62	ปานกลาง
รวม	319	3.61	ปานกลาง

3.5.7 ตามพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นฉบับฯ กับอายุการทำงาน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีอายุการทำงาน 4-5 ปี ($\bar{X}=3.68$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูง ในขณะที่ผู้ที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.67$) ผู้ที่มีอายุการทำงาน 2-3 ปี ($\bar{X}=3.57$) และผู้ที่มีอายุการทำงานในช่วง 1 ปี ($\bar{X}=3.48$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตารางที่ 52 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นฉบับฯกับอายุการทำงานของนักข่าวสตรี

อายุการทำงาน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ตามพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นฉบับฯ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
0 - 1 ปี	27	3.48	ปานกลาง
2 - 3 ปี	154	3.57	ปานกลาง
4 - 5 ปี	77	3.68	สูง
มากกว่า 5 ปี	60	3.67	ปานกลาง
รวม	318	3.61	ปานกลาง

3.5.8 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบริษัทฯ กับเงินเดือน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.61$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ($\bar{X}=3.79$) มีความพึงพอใจด้านนี้ในระดับสูง ขณะที่ผู้ที่มีเงินเดือน 20,000 บาทขึ้นไป ($\bar{X}=3.61$) ผู้ที่มีเงินเดือน 10,001-15,000 บาท ($\bar{X}=3.58$) และผู้ที่มีเงินเดือน 15,001-20,000 บาท ($\bar{X}=3.57$) มีความพึงพอใจด้านนี้ใกล้เคียงกันในระดับปานกลาง

ตารางที่ 53 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบริษัทฯ กับเงินเดือนของนักข่าวสตรี

เงินเดือน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับหญิงต้นบริษัทฯ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.79	สูง
10,001 - 15,000 บาท	182	3.58	ปานกลาง
15,001 - 20,000 บาท	53	3.57	ปานกลาง
20,000 บาทขึ้นไป	35	3.61	ปานกลาง
รวม	316	3.61	ปานกลาง

ศูนย์วิทยุกระจายเสียง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 ความพึงพอใจโดยรวมทุกด้าน

ความพึงพอใจโดยรวมทุกด้าน หมายถึง นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจโดยรวมในด้านค่าตอบแทน ลักษณะงาน บรรยากาศการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

หากพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน จะพบว่า นักข่าวสตรีมีความพึงพอใจในด้านลักษณะงาน ($\bar{X}=3.78$) มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X}=3.77$) ส่วนความพึงพอใจด้านอื่นๆ นั้น อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 54 ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักข่าวสตรี

ความพึงพอใจด้านต่างๆ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ลักษณะงาน	1	3.78	สูง
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	2	3.77	สูง
ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	3	3.61	ปานกลาง
บรรยากาศการทำงาน	4	3.43	ปานกลาง
ค่าตอบแทน	5	3.24	ปานกลาง
ความพึงพอใจโดยรวมทุกด้าน		3.57	ปานกลาง

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 : การวิเคราะห์ระดับความสำคัญทางวิชาชีพนักข่าว

ระดับความสำคัญทางวิชาชีพนักข่าว หมายถึง นักข่าวสตรีมีความตระหนักในเรื่องความสำคัญทางวิชาชีพ อาทิ การต้องยอมติดคุก ถ้าจำเป็นเพื่อการปกป้องการเปิดเผยชื่อแหล่งข่าว การเขียนข่าวไม่ควรแสดงความคิดเห็นของนักข่าวลงไปด้วยนักข่าวไม่ควรได้รับสิทธิเหนือกว่าบุคคลอื่น และนักข่าวไม่ควรรับของแจก ของช่าว่วยจากแหล่งข่าว

การวิเคราะห์ระดับความสำคัญทางวิชาชีพ จะนำมาวิเคราะห์กับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล 8 ตัวแปร ได้แก่ อายุ สถานภาพการสมรส สถานภาพการมีบุตร ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด อายุการทำงาน และเงินเดือน โดยทั้งนี้จะใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นเกณฑ์ในการจัดระดับความสำคัญทางวิชาชีพ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง ความสำคัญทางวิชาชีพในระดับต่ำ

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.67 หมายถึง ความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.68-5.00 หมายถึง ความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง

ผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

4.1 ความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุ

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีโดยรวมมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.87$) มีความสำคัญทางวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้มีอายุระหว่าง 30-34 ปี ($\bar{X}=3.67$) อายุ 25-29 ปี ($\bar{X}=3.63$) และอายุต่ำกว่า 25 ปี ($\bar{X}=3.57$) ตามลำดับ

ตารางที่ 55 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุของนักข่าวสตรี

อายุ	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.57	ปานกลาง
25 - 29 ปี	134	3.63	ปานกลาง
30 - 34 ปี	37	3.67	ปานกลาง
35 ปีขึ้นไป	21	3.87	สูง
รวม	311	3.63	ปานกลาง

4.2 ความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการสาธา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรี 319 คนมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้ว ($\bar{X}=3.74$) มีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง และมากกว่านักข่าวที่ยังเป็นโสด ($\bar{X}=3.61$) ซึ่งมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง

ตารางที่ 56 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการสาธาของนักข่าวสตรี

สถานภาพการสาธา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
โสด	282	3.61	ปานกลาง
สาธา	37	3.74	สูง
รวม	319	3.63	ปานกลาง

4.3 ความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการมีบุตร

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง ($\bar{X}=3.74$) เมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า นักข่าวสตรีที่ยังไม่มีบุตร ($\bar{X}=3.75$) มีความสำคัญทางวิชาชีพสูงกว่านักข่าวสตรีที่มีบุตรแล้ว ($\bar{X}=3.73$) เล็กน้อย

ตารางที่ 57 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการมีบุตรของนักข่าวสตรี

สถานภาพการมีบุตร	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ไม่มีบุตร	13	3.75	สูง
มีบุตร	24	3.73	สูง
รวม	37	3.74	สูง

4.4 ความสำคัญทางวิชาชีพกับระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่านักข่าวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.76$) มีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูงซึ่งมากกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X}=3.64$) และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.27$)

ตารางที่ 58 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับระดับการศึกษาของนักข่าวสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.27	ปานกลาง
ปริญญาตรี	293	3.64	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.76	สูง
รวม	319	3.63	ปานกลาง

4.5 ความสำคัญทางวิชาชีพกับสาขาที่จบการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง ($\bar{X}=3.73$) สาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ ($\bar{X}=3.69$) มีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง ซึ่งมากกว่าผู้ที่จบสาขาอื่นๆ ($\bar{X}=3.56$)

ตารางที่ 59 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับสาขาที่จบการศึกษาของนักข่าวสตรี

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
การหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.73	สูง
การสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.69	สูง
สาขาอื่นๆ	173	3.56	ปานกลาง
รวม	315	3.63	ปานกลาง

4.6 ความสำคัญทางวิชาชีพกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.77$) มีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง มากกว่าผู้ที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ($\bar{X}=3.69$) ส่วนนักข่าวที่ทำงานในหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ($\bar{X}=3.48$)

ตารางที่ 60 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดของนักข่าวสตรี

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.77	สูง
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย	140	3.69	สูง
หนังสือพิมพ์รายวันธุรกิจ	118	3.48	ปานกลาง
รวม	319	3.63	ปานกลาง

4.7 ความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุการทำงาน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีอายุการทำงาน 5 ปีขึ้นไป ($\bar{X}=3.68$) มีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง มากกว่าผู้ที่มีอายุการทำงาน 4-5 ปี ($\bar{X}=3.66$) ผู้ที่มีอายุการทำงาน 2-3 ปี ($\bar{X}=3.61$) และผู้ที่มีอายุการทำงานในช่วง 1 ปี ($\bar{X}=3.53$) ตามลำดับ

ตารางที่ 61 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุการทำงานของนักข่าวสตรี

อายุการทำงาน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
0 - 1 ปี	27	3.53	ปานกลาง
2 - 3 ปี	154	3.61	ปานกลาง
4 - 5 ปี	77	3.66	ปานกลาง
มากกว่า 5 ปี	60	3.68	สูง
รวม	318	3.63	ปานกลาง

4.8 ความสำคัญทางวิชาชีพกับเงินเดือน

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากอันดับของค่าเฉลี่ยจะเห็นว่า ผู้ที่มีเงินเดือน 20,000 บาทขึ้นไป ($\bar{X}=3.86$) มีความสำคัญทางวิชาชีพในระดับสูง มากกว่าผู้ที่มีเงินเดือน 15,001–20,000 บาท ($\bar{X}=3.63$) ผู้ที่มีเงินเดือน 10,001–15,000 บาท ($\bar{X}=3.60$) และผู้ที่มีเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ($\bar{X}=3.54$) ตามลำดับ

ตารางที่ 62 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพกับเงินเดือนของนักข่าวสตรี

เงินเดือน	จำนวนนักข่าวสตรี (คน)	ความสำคัญทางวิชาชีพ	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับ
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.54	ปานกลาง
10,001 – 15,000 บาท	182	3.60	ปานกลาง
15,001 – 20,000 บาท	53	3.63	ปานกลาง
20,000 บาทขึ้นไป	35	3.86	สูง
รวม	316	3.63	ปานกลาง

4.9 ความสำคัญทางวิชาชีพโดยรวม

จากการสำรวจพบว่า นักข่าวสตรีมีระดับความสำคัญทางวิชาชีพโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 : การวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับเพศนิยมและอุปสรรคการทำงานของนักข่าวสตรี

เจตคติเกี่ยวกับเพศนิยม (Sexism) หมายถึง ความเชื่อที่ว่าเพศบางเพศมีความเหนือกว่าหรือด้อยกว่าอีกเพศหนึ่ง และได้ใช้เพศเป็นเกณฑ์พื้นฐานในการตัดสินวินิจฉัยทุกสิ่งทุกอย่าง

5.1 เพศกับอุปสรรคในการประกอบวิชาชีพนักข่าวในทัศนะของนักข่าวสตรี

ตามสภาพข้อเท็จจริงทางธรรมชาติ คือ สรีระร่างกายของเพศหญิงมีข้อจำกัดในการทำงานบางประเภท อาทิ งานที่ต้องใช้แรงงานหนัก อีกทั้งลักษณะทางสังคมไทยที่กำหนดบรรทัดฐานความเป็นผู้หญิง และวางกรอบการประกอบอาชีพบางอย่างให้เป็นงานเฉพาะเพศ

ลักษณะทางกายภาพและจิตใจของสตรีภายใต้กรอบที่สังคมกำหนดนี้ ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมในการปฏิบัติต่อสตรีในรูปแบบและวิธีการต่างๆ ดังนั้น ผลการสำรวจนี้จึงเป็นข้อคิดเห็นที่นักข่าวสตรีวัดตนเองว่า ลักษณะทางกายภาพและสรีระ รวมถึงองค์ประกอบความเป็นเพศหญิงว่าจะมีผลต่อการทำงานหรือไม่ อย่างไร ในหัวข้อที่เสนอไว้ตามตารางในหน้าถัดไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเรื่องความเป็นพหุทางกับการประกอบอาชีพนักข่าว

ประเด็นความคิดเห็น	ความคิดเห็น			
	มีพว	ไม่มีพว	ไม่ระบุ	รวม
1. ลักษณะทางกายภาพ/สรีรร่างกาย	139 (43.6)	156 (48.9)	24 (7.5)	319 (100.0)
2. การตัดสินใจของบรรณาธิการในการมอบหมายงาน/สาขางานข่าว	128 (40.1)	181 (56.7)	10 (3.1)	319 (100.0)
3. ความเป็นประสิทธิภาพในการข่าว	83 (26.0)	224 (70.2)	12 (3.8)	319 (100.0)
4. คุณภาพในการเขียนข่าว	34 (10.7)	271 (85.0)	14 (4.4)	319 (100.0)
5. การพิจารณาเงินเดือน	36 (11.3)	262 (83.7)	16 (5.0)	319 (100.0)
6. การได้รับส่วนต่างๆ	76 (23.8)	228 (71.5)	15 (4.7)	319 (100.0)
7. การติดต่อกับแหล่งข่าว	124 (38.9)	179 (56.1)	16 (5.0)	319 (100.0)
8. การเสี่ยงอันตราย	201 (63.0)	102 (32.0)	16 (5.0)	319 (100.0)
9. หน้าที่ครอบครัว	128 (40.1)	176 (55.2)	15 (4.7)	319 (100.0)
10. การมีครอบครัว	191 (59.9)	112 (35.1)	16 (5.0)	319 (100.0)
11. สถานะสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	37 (11.6)	266 (83.4)	16 (5.0)	319 (100.0)
12. สถานะสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน	36 (11.3)	271 (85.0)	12 (3.8)	319 (100.0)

จากตาราง จะอธิบายรายละเอียดเป็นข้อๆ ตามลำดับดังนี้

5.1.1 ลักษณะทางกายภาพ/สรีระร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 156 คนคิดเป็นร้อยละ 48.9 ให้ความเห็นว่าลักษณะทางกายภาพ และลักษณะทางสรีระของนักข่าวสตรี ไม่มีผลต่อการทำงานในวิชาชีพนักข่าว เนื่องจากการทำงาน ไม่ได้ใช้ลักษณะทางกายภาพและสรีระเป็นปัจจัยหลัก แต่ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ความขยันของแต่ละคน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลมากกว่า

สำหรับนักข่าวสตรีที่ตอบว่ามีผลจำนวน 139 คนหรือร้อยละ 43.6 ให้ความเห็นว่า ลักษณะทางกายภาพและสรีระของนักข่าวสตรีมีผลต่อการทำงานทั้งในแง่ดีและไม่ดี กล่าวคือ ในแง่ดี นักข่าวสตรีจะมีความอ่อนน้อมมากกว่า แหล่งข่าวจะเชื่อถือและไวใจกว่า นอกจากนี้ยังมีความอดทนสูง มีความละเอียด รอบคอบ ช่างสังเกต ทำให้ติดตามข่าวได้ลึกซึ้งกว่าหรือมีความเข้าใจในข่าวบางข่าวได้ดีกว่า เช่น ข่าวเกี่ยวกับเด็กหรือสตรี นอกจากนี้นักข่าวสตรียังถูกมองว่าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบมากกว่า

แต่ในแง่ที่ไม่ดีนั้น ด้วยลักษณะที่เป็นเพศที่มีความละเอียด ทำให้คิดเล็กคิดน้อยในเรื่องต่างๆ ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องต่างๆ ได้ง่าย และการที่เป็นเพศที่มีความอ่อนไหว จะทำให้เกิดความลำเอียงในการเขียนข่าว บางครั้งไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องที่ต้องการการตัดสินใจที่ฉับไว ไม่มีความคล่องตัวในการทำงาน โดยเฉพาะในกรณีที่จะต้องไปทำงานลงพื้นที่หรือไปต่างจังหวัดหรือไปทำข่าวที่ค่อนข้างเสี่ยงอันตรายหรืองานที่ต้องสมบุกสมบัน ลุยเบียดเสียดกัน บรรณาธิการมักจะมอบหมายให้ผู้ชายไปทำหน้าที่นี้ด้วยสรีระของเพศหญิงเองที่ไม่สามารถสมบุกสมบันได้ และนักข่าวสตรียังมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพร่างกายหากช่วงใดที่ต้องประสบกับการมีประจำเดือน จะทำให้หงุดหงิด อารมณ์ไม่คงที่ สมาธิไม่จดจ่อกับงาน นอกจากนี้ หากนักข่าวสตรีสร้างความสนิทสนมกับแหล่งข่าวซึ่งโดยมากแหล่งข่าวจะเป็นผู้ชาย อาจทำให้เกิดปัญหาในทำนองคู่สาว และบางครั้งแหล่งข่าวบางคนก็จะเกี่ยวพาราสีนักข่าวสตรี

5.1.2 การตัดสินใจของบรรณาธิการในการมอบหมายงาน

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คนที่ทำงานในกองบรรณาธิการในองค์กรหนังสือพิมพ์รายวันพบว่า นักข่าวจำนวน 181 คนคิดเป็นร้อยละ 56.7 เห็นว่าความเป็นเพศหญิงไม่มีผลต่อการตัดสินใจของบรรณาธิการในการมอบหมายงาน และพบว่านักข่าวสตรีจำนวน 128 คนคิดเป็นร้อยละ 40.1 เห็นว่าความเป็นเพศหญิงมีผลกับการตัดสินใจของบรรณาธิการในการมอบหมายงาน ทั้งนี้เนื่องจากบรรณาธิการเห็นว่างานข่าวบางประเภทไม่เหมาะกับผู้หญิง อาทิ ข่าวอาชญากรรม ข่าวชายแดน ก็จะไม่มอบหมายให้ไปทำ หรือในกรณีที่งานใดเกิดขึ้นในเวลาตึกหรือมีความเสี่ยงอันตราย งานสมบุกสมบัน เช่น การทำข่าวประท้วง หรืองานที่ต้องลงพื้นที่ การทำข่าวต่างจังหวัด บรรณาธิการมักจะมอบหมายให้นักข่าวชายไปทำมากกว่า

5.1.3 ความเป็นประสิทธิภาพในการหาข่าว

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่คือ จำนวน 224 คนคิดเป็นร้อยละ 70.2 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับความมีประสิทธิภาพในการหาข่าว เนื่องจาก ความมีประสิทธิภาพในการหาข่าวขึ้นอยู่กับบุคคลแต่ละคนและมนุษยสัมพันธ์ของแต่ละบุคคล

และมีนักข่าวสตรีจำนวน 83 คนหรือร้อยละ 26.0 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับความมีประสิทธิภาพในการหาข่าว โดยจะมีความเห็นทั้งผลดีและไม่ดี ผลดีคือ ผู้หญิงมีความสุภาพ นุ่มนวล ไม่ก้าวร้าว ทำให้เข้ากับแหล่งข่าวได้ดี เข้ากับแหล่งข่าวได้ง่ายกว่า นอกจากนี้แหล่งข่าวซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชายจะมีความเอ็นดูและไว้วางใจในการให้ข่าวมากกว่า หรือในกรณีที่แหล่งข่าวเป็นผู้หญิง ความเป็นเพศหญิงด้วยกันจะทำให้ นักข่าวสตรีคุยกับแหล่งข่าวได้ง่าย เช่น ข่าวเกี่ยวกับการค้าประเวณี แหล่งข่าวซึ่งเป็นเป็นผู้เสียหาย จะกล้าพูดคุยกับนักข่าวสตรีมากกว่า

สำหรับความเป็นเพศหญิงที่มีผลในแง่ไม่ดีคือ ข่าวบางข่าว ผู้หญิงจะทำได้ไม่เต็มที่ เช่น ข่าวการค้าประเวณี ทำให้ได้ข่าวไม่ตึก ไม่สามารถเข้าไปในสถานค้าประเวณีได้ หรือบางครั้งจะหาข่าวได้ยาก เพราะ แหล่งข่าวมีทัศนคติไม่ดีกับนักข่าวสตรี

5.1.4 คุณภาพในการเขียนข่าว

นักข่าวสตรีจำนวน 319 คนที่ทำการสำรวจ พบว่า ส่วนใหญ่ จำนวน 271 คนหรือร้อยละ 85.0 มีความเห็นว่า ไม่มีผล เพราะขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและประสบการณ์ของแต่ละคน แต่ส่วนมากคุณภาพของนักข่าวสตรีและนักข่าวชายเท่าเทียมกัน

และนักข่าวสตรีจำนวน 34 คนหรือร้อยละ 10.7 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับคุณภาพในการเขียนข่าว เนื่องจาก ผู้หญิงจะมีอารมณ์ ความรู้สึกละเอียดอ่อนในการถ่ายทอดงานมากกว่า และเขียนเข่าวรอบคอบกว่า แต่ขณะเดียวกันก็จะทำให้อารมณ์อ่อนไหวไปกับข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ไม่วางตัวเป็นกลางในการเขียนข่าว

อย่างไรก็ดี นักข่าวสตรีบางคนมีความเห็นว่า เพศไม่ได้เป็นตัวกำหนดเรื่องคุณภาพในการเขียนข่าว

5.1.5 การพิจารณาเงินเดือน

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่ จำนวน 267 คนคิดเป็นร้อยละ 83.7 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับการพิจารณาเงินเดือน เพราะการพิจารณาเงินเดือน พิจารณาจากความสามารถ ประสบการณ์ อายุงานและผลงาน

นักข่าวสตรีจำนวน 36 คนหรือร้อยละ 11.3 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับการพิจารณาเงินเดือน เนื่องจาก บรรณาธิการ จะมีความคิดว่า ผู้หญิงทำงานด้อยกว่าผู้ชาย บางครั้งไม่สามารถไปทำข่าวที่ได้รับมอบหมายได้ในบางเรื่อง หรือในบางสถานที่ ก็จะมอบหมายให้ผู้ชายไปทำแทน เพราะ ผู้ชายสามารถออกไปทำข่าวลงพื้นที่และกล้าเสี่ยง ทำให้ผู้ชายมีโอกาสแสดงผลงานได้มากกว่า อันส่งผลให้เมื่อมีการพิจารณาเงินเดือน บรรณาธิการจะนำประเด็นนี้มาพิจารณาด้วย นอกจากนี้โดยทั่วไปผู้หญิงมักถูกกดขี่เรื่องการพิจารณาเงินเดือนจากผู้ชาย ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่มิตำแหน่งบรรณาธิการหรือหัวหน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.1.6 การได้รับเลื่อนตำแหน่ง

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่ จำนวน 228 คนคิดเป็นร้อยละ 71.5 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับการได้รับเลื่อนตำแหน่ง เนื่องจากไม่เชื่อว่าจะใช้ความเป็นเพศเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเรื่องการเลื่อนตำแหน่ง โดยส่วนมากจะพิจารณาจากผลงาน

และนักข่าวสตรีจำนวน 76 คนหรือร้อยละ 23.8 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับการได้รับเลื่อนตำแหน่ง เนื่องจาก ผู้หญิงมักไม่ได้รับการยอมรับจากผู้ชายซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจ และผู้หญิงเองถูกมองว่ามีลักษณะความเป็นคนอ่อนแอ ไม่กล้าตัดสินใจ มีมุมมองแคบ จึงทำให้ถูกมองว่าทำงานสู้ผู้ชายไม่ได้ ขณะที่ผู้ชายจะถูกมองว่ามีการตัดสินใจได้ดีกว่า ไม่มีอคติและสามารถรับความกดดันบางเรื่องได้มากกว่า มีผลให้ผู้ชายมักได้รับการพิจารณาได้รับเลื่อนตำแหน่งมากกว่า ซึ่งถ้าหากผู้หญิงต้องการที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งขึ้นไปสู่ระดับสูงก็ต้องทำงานให้หนักกว่าผู้ชาย ซึ่งโดยปกติอาจทำงานหนักอยู่แล้ว

5.1.7 การติดต่อกับแหล่งข่าว

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีจำนวน 179 คนคิดเป็นร้อยละ 56.1 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับการติดต่อกับแหล่งข่าว

และนักข่าวสตรีจำนวน 124 คนหรือร้อยละ 38.9 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับการติดต่อกับแหล่งข่าว เนื่องจาก ผู้หญิงจะมีความอ่อนโยน สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน จะได้รับความสนใจมากกว่า ด้วยลักษณะดังกล่าวของเพศหญิงจะสามารถทำความคุ้นเคยกับแหล่งข่าวได้เร็ว สามารถเข้าถึงแหล่งข่าวได้ง่ายและแหล่งข่าวเองเกิดความเอ็นดูและไว้วางใจที่จะพูดคุยด้วย แต่ในบางครั้ง ความเป็นเพศหญิงเองก็สร้างความลำบากใจในการติดต่อกับแหล่งข่าว เช่น จะติดต่อขอสัมภาษณ์พระ เป็นต้น

บางครั้งแหล่งข่าวไม่ให้ความเชื่อถือนักข่าวสตรี และสำหรับเรื่องบางเรื่องที่ต้องการการเจาะลึกในข่าว ความเป็นเพศเดียวกันอาจทำความสนิทสนมได้ง่ายกว่า นอกจากนี้ยังต้องระวังเรื่องการสร้างความสนิทสนมกับแหล่งข่าวให้อยู่ในระยะที่เหมาะสม โดยเฉพาะแหล่งข่าวที่เป็นผู้ชาย เพราะ แหล่งข่าวบางคนแสดงความเจ้าชู้กับนักข่าวสตรี

5.1.8 การเสี่ยงภัยอันตราย

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่ จำนวน 201 คนคิดเป็นร้อยละ 63.0 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับการเสี่ยงภัยอันตราย เนื่องจาก ผู้หญิงจะมีข้อจำกัด ไม่สามารถเข้าไปทำข่าวในพื้นที่ที่อันตรายหรือทุรกันดาร ยิ่งบางข่าวที่ต้องไป คลุกคลีกับแหล่งข่าวอย่างใกล้ชิด ในเหตุการณ์บางเหตุการณ์ เช่น พฤษภาทมิฬ หรือบางครั้ง ต้องออกไปต่างจังหวัด จะมีปัญหาเรื่องที่พัก นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่า ภัยของผู้หญิงมีมากกว่า ของผู้ชาย ในกรณีที่จะต้องทำงานดึก อาจจะมีอันตรายเวลากลับบ้านได้ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้หญิงยังมีจุดด้อยในการป้องกันภัยหรือการหลบหลีกภัย ด้วยเหตุนี้บรรณาธิการไม่ค่อยมอบหมายงานที่ เสี่ยงอันตรายดังกล่าวให้กับผู้หญิง ด้วยความเป็นห่วงและจะเกิดความกังวลว่า อาจจะไม่ปลอดภัย สำหรับผู้หญิง

และนักข่าวสตรีจำนวน 102 คนหรือร้อยละ 32.0 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิง ไม่มีผลกับการเสี่ยงภัยอันตราย เนื่องจาก เป็นความรู้สึกของคนทั่วไป ที่ว่าความเป็นเพศหญิงจะ มีความเสี่ยงภัยอันตรายมากกว่า แต่คิดว่าตนเองสามารถเอาตัวรอดได้ บางคนคิดว่าจะต้องเลือก สายงานที่เหมาะสมกับตนเอง

5.1.9 ปัญหาครอบครัว

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่ จำนวน 176 คนคิดเป็นร้อยละ 55.2 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับปัญหาครอบครัว เนื่องด้วย เหตุผลดังนี้

และนักข่าวสตรีจำนวน 128 คนหรือร้อยละ 40.1 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมี ผลกับปัญหาครอบครัว เนื่องจาก งานข่าวเป็นงานที่ต้องการการทุ่มเทอย่างมากและต้องการเวลา มาก เป็นงานที่ไม่มีเวลาแน่นอน บางครั้งต้องทำงานจนดึก ทำให้บิดา มารดาหรือญาติพี่น้องเป็น ห่วงเรื่องความปลอดภัย บางครั้งครอบครัวเองก็ไม่เข้าใจเรื่องเวลาการทำงาน สำหรับคนที่สามมี และบุตรแล้ว ก็จะมีปัญหากับครอบครัว เพราะ ตรีบาใดที่สังคมยังกำหนดให้ผู้หญิงยังต้องรับ ภาระรับผิดชอบดูแลงานบ้านและดูแลครอบครัว แต่ยังทำงานและให้เวลากับงานมาก อาจทำให้เกิด ปัญหา ไม่มีเวลาให้กับครอบครัวมากนัก ทำหน้าที่ของแม่บ้านได้ไม่สมบูรณ์ ลูกอาจขาดความ อบอุ่น และอาจเกิดปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกับสามีได้ ขณะเดียวกันถ้านักข่าวสตรีต้องดูแลครอบครัว ทำให้การทำงานทำได้ไม่เต็มที่

5.1.10 การมีครอบครัว

นักข่าวสตรีจำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 59.9 มีความเห็นว่า การมีครอบครัวคือ การมีสามีและบุตรนั้นเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ส่วนที่เหลือนับว่าเห็นว่าการมีครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน

โดยในส่วนของผู้ที่ตอบว่า การมีครอบครัวเป็นอุปสรรคต่อการทำงานนั้น ให้เหตุผลว่า ลักษณะการทำงานในอาชีพนักข่าวมีเวลาทำงานไม่แน่นอน เนื่องจากไม่มีกำหนดระยะเวลาที่ตายตัว อีกทั้งงานในอาชีพนี้ต้องการเวลามากกว่าอาชีพอื่น ฉะนั้น การมีครอบครัวจะทำให้การทุ่มเทเวลาหรือการอุทิศเวลาให้กับงานมีน้อยลง ไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อนักข่าวสตรีก้าวขึ้นไปสู่ตำแหน่งบริหาร อาทิ หัวหน้าข่าว หรือบรรณาธิการข่าว ซึ่งจะต้องดูแลรับผิดชอบการปิดข่าวในแต่ละวัน ที่ต้องใช้เวลาในการทำงานมาก ก็จะทำให้ได้ไม่เต็มที่

เมื่อนักข่าวสตรีมีบุตร จะต้องแบ่งเวลาไปเลี้ยงดูบุตร ให้ความใกล้ชิด ให้ความอบอุ่น ซึ่งหากนักข่าวสตรีไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวได้ ปัจจุบันนี้ นักข่าวสตรีบางคนใช้โทรศัพท์ในการเลี้ยงดูลูก และเมื่อลูกโตขึ้นก็จะพาไปที่ทำงานหรือพาไปทำข่าวด้วย นับเป็นเรื่องค่อนข้างยากที่นักข่าวสตรีจะสามารถจัดสรรเวลาเรื่องการทำงานและเรื่องครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับผู้ตอบว่า การมีครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานนั้น ให้เหตุผลว่าผู้ที่จะแต่งงานกับนักข่าว จะต้องทำความเข้าใจลักษณะงานว่าเป็นอย่างไร ซึ่งหากทำความเข้าใจกันได้ดี หรือนักข่าวสตรีสามารถจัดสรรเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะไม่มีปัญหาต่อการทำงาน

5.1.11 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่ จำนวน 266 คนคิดเป็นร้อยละ 83.4 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และนักข่าวสตรีจำนวน 37 คนหรือร้อยละ 11.6 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เนื่องจาก ผู้หญิงจะเข้ากับเพื่อน ทำความสนิทสนมได้ง่ายกว่า แต่ขณะเดียวกันผู้หญิงเป็นคนจุกจิก คิดเล็กคิดน้อย แบ่งพรรคแบ่งพวก ซื่อจิก เวลาโกรธกันจะคืนดีกันยาก นอกจากนี้เพื่อนร่วมงานที่เป็นผู้ชายมักจะแบ่งแยกหรือมีอคติว่า ผู้หญิงไม่เหมาะที่จะมาทำงานวิชาชีพนี้ ในบางเรื่องของการพูดคุยกัน เพื่อนผู้ชายก็ไม่ต้องการให้ผู้หญิงรับรู้ บางครั้งในการแสดงความคิดเห็น ก็เป็นการยากที่เพื่อนร่วมงานผู้ชายจะยอมรับความคิดเห็นของนักข่าวผู้หญิงว่าเหนือกว่า หรือไม่เช่นนั้นก็ต้องพูดที่ฟังดูแล้วไม่ก้าวร้าวเกินไป เพื่อไม่ให้เพื่อนร่วมงานผู้ชายเสียหน้า

5.1.12 ความเป็นพิษกับผู้บังคับบัญชา

จากการสำรวจนักข่าวสตรีจำนวน 319 คน พบว่า นักข่าวสตรีส่วนใหญ่ จำนวน 271 คนคิดเป็นร้อยละ 85.0 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงไม่มีผลกับความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพราะ ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็มีความเท่าเทียมกันในเรื่องดังกล่าว

และนักข่าวสตรีจำนวน 36 คนหรือร้อยละ 11.3 มีความเห็นว่า ความเป็นเพศหญิงมีผลกับความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เนื่องจาก ไม่สามารถทำความสนิทสนมได้มากนัก โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ชาย บางครั้งที่หัวหน้าไปดื่มเหล้า แต่ผู้หญิงไม่ชอบไปด้วย นอกจากนี้ ผู้บังคับบัญชามักไม่ค่อยยอมรับความคิดเห็นของนักข่าวสตรี แม้ว่าจะมีความเห็นถูกต้องตาม

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2 พบกับอุปสรรคในการประกอบวิชาชีพนักข่าวในทัศนะของบรรณาธิการ

ความเห็นเรื่องเพศกับการประกอบวิชาชีพนักข่าวในทัศนะของบรรณาธิการและหัวหน้าข่าว เป็นความเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการบริหาร บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวการเมือง และหัวหน้าข่าวสตรีและสังคม จำนวน 19 คน ซึ่งจะเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานของ นักข่าวสตรีและนักข่าวชาย อาทิ การหาข่าว การติดต่อกับแหล่งข่าว เป็นต้น รวมทั้งการแสดง ความเห็นเรื่องของลักษณะทางกายภาพและจิตใจของนักข่าวสตรีกับอุปสรรคในการทำงาน ปัญหา ครอบครัวย รวมถึงความก้าวหน้าในการทำงาน โดยการเลื่อนตำแหน่งขึ้นไปเป็นผู้บริหารระดับสูง โดยบรรณาธิการได้แสดงทัศนะต่างๆ กันดังนี้

Bangkok Post

วิระ ประทีปชัยกุล ผู้ช่วยบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ Bangkok Post ให้ความเห็นในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมา มีผู้หญิงเข้ามาทำงานนักข่าวมาก และค่อนข้างทำงานได้เหมือนกับผู้ชาย หากพิจารณาดูเรื่องการทำงานแล้ว พบว่า ผู้หญิงทุ่มเทกับการทำงานมากกว่าผู้ชายและมีความตั้งใจในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ และการหาข่าวนั้นผู้หญิงอดทนกว่าในการติดตามข่าว ส่วนประเด็นข่าว อาจมีพอๆ กันแต่ผู้หญิงอาจมีมากกว่า

การติดต่อกับแหล่งข่าวนั้น ผู้ช่วยบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ Bangkok Post บอกว่า ผู้หญิงและผู้ชายต่างอาศัยความถนัดของตัวเองที่จะให้แหล่งข่าวเชื่อถือ อาจเป็นไปได้ที่ผู้หญิงมี โอกาสมากกว่า สนธิสนมแหล่งข่าวได้ง่ายกว่า แหล่งข่าวก็ไวใจมากกว่า

แม้ว่าผู้หญิงจะทำงานได้เหมือนกับผู้ชายหรืออาจจะมากกว่าในบางเรื่อง แต่บางครั้ง ก็ไม่ยอมใช้ผู้หญิงไปทำงานข่าวในบางสายงาน เช่น ข่าวชายแดน หรือการไปทำ ข่าวต่างจังหวัด ก็อยากจะได้ผู้ชายไปทำมากกว่า ซึ่งเราจะมี ความสบายใจในการใช้ มากกว่า ทั้งนี้เพราะเราเป็นห่วงและครอบครัวทางบ้านของผู้หญิงเองก็เป็นห่วงด้วย แต่ถ้าไม่มีผู้ชาย จำเป็นจะต้องใช้ผู้หญิง ก็จะใช้ผู้หญิงที่มีบุคลิกหรือมีลักษณะการ ทำงานคล้ายผู้ชายดังนั้นในการมอบหมายงานบางอย่างก็ต้องดูเรื่องเพศประกอบด้วย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ Bangkok Post บอกอีกว่า สำหรับงานนักข่าว หากเทียบการทำงานระหว่างคนโสดและแต่งงานแล้ว จะเห็นว่าคนแต่งงานแล้วจะทำงานดีไม่ได้ ออกต่างจังหวัดก็ลำบาก มีข้อจำกัด "... ถ้าให้เลือกคนที่จะมาทำงาน จะเลือกคนโสดมากกว่าแต่โดยทั่วไปเราจะเห็นว่าผู้หญิงที่ทำงานนี้ส่วนใหญ่จะยังไม่แต่งงาน"

ส่วนเรื่องการก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงของผู้หญิง ผู้ช่วยบรรณาธิการ Bangkok Post ให้ความเห็นว่า งานโดยทั่วไปวัดความสำเร็จที่ตำแหน่ง งานหนังสือพิมพ์ก็เหมือนกัน คนที่จะขึ้นมารับผิดชอบในตำแหน่งสูงชันสำหรับผู้หญิงแล้ว หากเป็นผู้หญิงที่มีครอบครัวเขาพร้อมที่จะรับหรือไม่ "บางคนขึ้นมาถึงระดับหัวหน้า section ก็รู้สึกพอแล้ว ไม่อยากรับผิดชอบมากกว่านี้ และที่ส่วนใหญ่ผู้หญิงจะก้าวขึ้นมาในระดับหัวหน้า section ดังนั้น ถ้าจะขึ้นสูงไปอีก เขาพร้อมยอมรับไหม"

เราให้โอกาสผู้หญิงและผู้ชายเท่ากันในการขึ้นเป็นหัวหน้าจะเห็นว่าที่บางกอกโพสต์ คนทำงานในระดับ assignment editor ก็มีผู้หญิงจำนวนมากกว่า เพราะเราเห็นว่าผู้หญิงมีความรับผิดชอบมากกว่าและมีความน่าเชื่อถือมากกว่า แต่ก็มีปัญหาบ้าง เรื่องการยอมรับ การที่ผู้หญิงจะให้ผู้ชายยอมรับมันลำบาก เพราะผู้ชายส่วนใหญ่จะมี ego โดยจะมีความรู้สึกต่อต้านหัวหน้าที่เป็นผู้หญิงการที่ผู้หญิงจะเป็นที่ยอมรับได้ค่อนข้างลำบากพอสมควร ดังนั้น ผู้หญิงต้องแสดงฝีมือให้เขาเห็นเป็นอย่างมากในการที่จะให้เกิดการยอมรับ

บัญญัติ ทศนียะเวช ผู้สื่อข่าวอาวุโส รับผิดชอบดูแลข่าวการเมือง ให้ความเห็นว่า ความสามารถในการทำงานของนักข่าวสตรีและนักข่าวชายไม่แตกต่างกัน แต่เรื่องความก้าวหน้าในการทำงานโอกาสที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งในระดับสูง ผู้ชายน่าจะมีโอกาสมากกว่า แต่ถ้าผู้หญิงจะได้รับโอกาสนี้ก็ต้องมีอะไรที่เด่นกว่าผู้ชายมาก

ผู้สื่อข่าวอาวุโส Bangkok Post ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า คนทำงานนักข่าวที่เป็นโสด จะทำงานได้สบายกว่า ถึงไหนถึงกัน ทำงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่า เพราะ ความห่วงใยในเรื่องครอบครัวมีน้อย เวลาหัวหน้าใช้งานก็ไปได้เลย พ่อแม่เองก็ไม่มีปัญหาแล้วสมัยนี้ บางคนทำงานจนพ่อแม่รับรู้ และทุกวันนี้สังคมเปิดกว้างมากขึ้น พ่อแม่ยอมรับลูกผู้หญิงที่มาทำงานนี้มากขึ้น แต่คนที่แต่งงานแล้ว อาจมีปัญหาบ้าง เพราะงานนักข่าวเป็นงานที่ไม่มีเวลาแน่นอน ถ้าแบ่งงานไม่ดีก็มีปัญหา บางคนต้องเอาลูกมาเลี้ยงที่สำนักงานและเอากลับบ้านพร้อมตน

อย่างไรก็ดี เรื่องการทำงานนั้น ต้องพยายามให้สามเ้าใจลักษณะงาน แต่ก็หน้าที่จะเข้าใจก่อนที่จะแต่งงาน "ตนโชคดีที่มีสามเ้าทำงานในวิชาชีพเดียวกัน ก็ไม่มีปัญหา ส่วนเรื่องลูก สมัยที่เขายังเล็ก ก็มีคนดูแลให้"

สุวรรณา อัครเวียงชัย บรรณาธิการข่าวผู้บริโภค (Outlook section) กล่าวแสดงความเห็นว่า ความเป็นผู้หญิงมีความไม่คล่องตัวในการไปทำข่าวบางสถานที่ เช่น ไปทำข่าวต่างจังหวัดหรือไปในที่เปลี่ยว อันตราย ดังนั้น จะมีการแบ่งงานโดยใช้เพศเป็นเกณฑ์

โดยพื้นฐานผู้ชายมีความสนใจเรื่องการเมืองมากกว่าผู้หญิงอยู่แล้ว ก็มักจะได้ทำข่าวการเมือง แต่ตนไม่เชื่อว่าเรื่องสังคม สตรี สารคดีจะเป็นเรื่องของผู้หญิงโดยเฉพาะ แต่เป็นสิ่งที่ผู้ชายคิดเอาเองว่าเป็นเรื่องของผู้หญิง ซึ่งความจริงไม่ใช่ มันเป็นเรื่องของสังคม แต่ผู้ชายจะแบ่งแยกประเภทของงานในใจของเขาเอง ไม่ใช่งานแบ่งแยกในตัวมันเอง

สำหรับสารคดีนั้น ในต่างประเทศทั้งผู้หญิงและผู้ชายก็สนใจเหมือนกัน แต่ทัศนคติของนักข่าวไทยมองว่า ข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจถือว่าสุดยอดของข่าว ดังนั้นผู้ชายจึงได้หาความก้าวหน้าไปทางนั้น ซึ่งมันก็จริงในแง่หนึ่ง อีกแง่หนึ่งก็ไม่จริง การเมืองมีผลกระทบกับประเทศโดยตรง และมีความสำคัญมาก แต่ว่าเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับความเป็นไปในสังคม โดยภาพรวมแล้วมีความสำคัญมากกว่าการเมือง ฉะนั้นการเมืองจึงเป็นจุดสำคัญจุดหนึ่งเท่านั้น แต่คนไปให้ความสำคัญมากเกินไป จนลืมความสำคัญส่วนอื่น และสิ่งที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์จะเป็นแต่เรื่องการเมือง เพราะ หัวหน้าข่าวเป็นผู้ชาย

การแบ่งแยกในงานนี้นำไปสู่การแบ่งแยกคนทำงานด้วย ผู้หญิงที่ต้องการทำข่าวการเมือง มีโอกาสแต่ต้องผ่านด่านผู้ชายเยอะ เพราะ ผู้ชายเข้าไปจองแล้วว่าตรงนี้เป็นที่ของฉัน ดังนั้น ถ้าเปรียบเทียบผู้ชายและผู้หญิงที่จะทำข่าวการเมืองแล้ว ผู้หญิงต้องใช้ความพยายามมากกว่า ขณะที่ผู้ชายอาจไม่มีความสนใจเรื่องนี้มากเท่าผู้หญิง แต่เพราะความเป็นชายเหมาะสมกว่าเท่านั้น

บรรณาธิการข่าวผู้บริโภค กล่าวอีกว่า ข่าวสารคดีของ Bangkok Post ก็ต้องการผู้ชายมาทำข่าว เพื่อที่จะได้สะท้อนมุมมองที่หลากหลาย แต่ไม่มีผู้ชายสนใจมาทำ เพราะมองว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องของผู้หญิง

ส่วนเรื่องความอดทนและความมีประสิทธิภาพในการทำงานนั้น บรรณาธิการข่าวผู้บริโภคนอกว่า ไม่เชื่อว่าจะมีความแตกต่างกัน แต่ผู้ชายอาจจะบอกอีกอย่าง เพราะผู้ชายมีข้อกำหนดค่อนข้างชัดเจนว่าอะไรคือความสำเร็จของเขา นั่นคือ ตำแหน่งระดับสูง เงินเดือนมาก เขาจะรู้สึกที่ตัวเองเป็นผู้นำครอบครัว ขณะที่ผู้หญิงไม่มีแรงกดดันเรื่องนี้ ผู้หญิงสามารถเลือกได้มากกว่าว่าจะทำในสิ่งที่เหมาะกับวิถีชีวิตของตน

อย่างไรก็ดีทุกวันนี้ก็เห็นว่าผู้ชายยอมรับผู้หญิงมากขึ้น แต่ในบางส่วนที่ถือเป็นส่วนของผู้ชายก็ยังมีอยู่ ความหวงบาง area ที่เป็น territory ของผู้ชายก็มี แม้ว่าผู้หญิงจะฝ่าด่าน area ของผู้ชายไปได้ แต่การยอมรับไม่ได้รับการยอมรับทันที เหมือนผู้ชาย

ส่วนการก้าวขึ้นสู่ผู้บริหารระดับสูงนั้น บรรณาธิการข่าวผู้บริโภค มีความเห็นว่า ผู้ชายมักคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะ ผู้ชายมีความคิดว่าเขาเป็นใหญ่ จะต้องได้รับเงินเดือนเยอะ มีตำแหน่งมีหน้าตา ขณะที่ผู้หญิงหรือตนเองคิดว่าการทำงานอาชีพนี้ไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่ง แต่ขอให้ได้แสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เราเชื่อและแสดงออกมา มันสำคัญกว่ามาเป็นผู้บริหารที่ต้องดูแลนักข่าวและดูว่าเราต้องปิดข่าวก็โง่ง

ตนคิดว่าถ้าทำมาถึงระดับหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องปีนบันไดไปสู่ขั้นสูงเท่าไร ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้บริหาร เราควรเลือกทำในสิ่งที่อยากทำมากกว่า

เรื่องครอบครัวเป็นเรื่องใหญ่เหมือนกัน งานตรงนี้ต้องการความคล่องตัวสูง ขณะที่ชีวิตครอบครัวต้องการความแน่นอนสูง ก็ขัดกันเพราะ งานต้องการความไม่แน่นอน เมื่อเราทำงานอยู่แต่งานไม่เสร็จ เราทำงานไม่ได้ แม้จะรู้ว่าลูกไม่มีใครดูแล

สมัยที่ลูกยังเล็ก ก็จ้างคนมาดูแล แต่ไม่ค่อยดี ท้ายที่สุดเราควรให้เวลากับเขามากหน่อยดีกว่า สมัยก่อนระยะทำงานแรกๆ จะแบ่งเวลาให้งานหมดเลย แต่ทุกวันนี้มีเทคโนโลยีมาช่วยในการทำงาน ทำให้เราสามารถทำงานที่บ้าน มีเวลาอยู่กับลูกมากขึ้นขณะเดียวกันเราก็ยังสามารถทำงานได้เหมือนเดิม

The Nation

ตุลสถิตย์ ทับทิม บรรณาธิการข่าว หนังสือพิมพ์ The Nation กล่าวว่า การหาข่าวหรือคิดประเด็นข่าวของนักข่าวสตรีและนักข่าวชายนั้นไม่ต่างกัน แต่เรื่องการวิเคราะห์ข่าว ผู้ชายเขียนดีกว่า โดยเฉพาะข่าวการเมือง ซึ่งนักข่าวสตรีไม่ค่อยเขียนวิเคราะห์ข่าวการเมือง โดยมากจะให้หัวหน้าข่าวเขียน ขณะที่ข่าวทั่วไป นักข่าวสตรีจะทำและทำได้ดีกว่า อาจเป็นเพราะ ความสนใจของผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกัน

บรรณาธิการข่าว The Nation บอกว่า ผู้หญิงเป็นคนคิดเล็กคิดน้อย บางคนก็ไม่ชอบใจที่หัวหน้าข่าวใช้งานตนเองมากเกินไป หรือบางคนก็ไม่พอใจที่ไม่ได้ไปทำข่าวในต่างประเทศ บางทีเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โต ลักษณะนี้จึงดูเหมือนว่าการเมืองภายในระหว่างผู้หญิงด้วยกันมีสูงและทำให้มีปัญหาการทำงาน

ส่วนการหาความรู้เพิ่มเติม ผู้หญิงจะมีมากกว่า สังเกตจากคนที่ลาออก ที่เป็นผู้หญิงจะลาออกเพราะ ไปเรียนต่อ ขณะที่ผู้ชายลาออก เพราะที่อื่นเสนอเงินเดือนที่ดีกว่า ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า ผู้หญิงคิดว่าการเรียนรู้จะต้องมีสิ่งยืนยัน เช่น ปริญญาบัตร ขณะที่ผู้ชายคิดในทางกลับกันว่าการเรียนรู้คือ การทำงานหาประสบการณ์

สำหรับการตัดสินใจในงานนั้น คิดว่าไม่แตกต่างกัน "บางเรื่องผู้หญิงอาจมี sense ข่าวมากกว่า อยู่ที่ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เขาติดตามข่าวนั้นอยู่หรือไม่"

อย่างไรก็ดี เกี่ยวกับการพิจารณามอบหมายงาน จะไม่มีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องสำหรับที่ The Nation ไม่ว่าจะการทำข่าวชายแดนเกี่ยวกับสถานการณ์ชนกลุ่มน้อยหรือการไปทำข่าวต่างจังหวัด ผู้หญิงเป็นผู้ดูแล รับผิดชอบทำข่าวดังกล่าว

การพิจารณาเงินเดือน เราดูจากความสามารถ แต่ถ้าพิจารณา ก็จะพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ที่เห็นได้ชัดคือ ตำแหน่งรีไรท์เตอร์ ผู้หญิงจะมีระดับเงินเดือนที่ต่ำกว่า ทั้งนี้เพราะ การเรียนรู้ในการเขียนข่าว ผู้ชายทำได้ดีกว่า

นอกจากนี้ บรรณาธิการข่าว The Nation กล่าวแสดงความเห็นเรื่องการติดต่อกับแหล่งข่าวของผู้หญิงว่า ความเป็นผู้หญิงย่อมสะดวกกว่า แหล่งข่าวจะเต็มใจให้ข่าวมากกว่า ซึ่ง

ส่วนมากแหล่งข่าวในสังคมไทย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย

. . . ก็เคยได้ยินมาบ้างที่นักข่าวผู้หญิงใช้ความสวยในการหาข่าว มีการโอ้อวดกันว่า แหล่งข่าวคนไหนฉันคนเดียวที่เข้าถึง ขณะเดียวกันทางด้านแหล่งข่าว บางคนก็กลวง ลามนักข่าวผู้หญิงด้วยคำพูด โดยมากจะเป็นนักการเมือง . . .

สำหรับการเลื่อนตำแหน่งนั้น บรรณาธิการข่าว The Nation บอกว่า นักข่าวสตรีที่ก้าว ขึ้นไปสู่ตำแหน่งระดับสูงในระดับผู้ช่วยบรรณาธิการก็มีมาก และระดับบรรณาธิการ เราก็ให้โอกาส ผู้หญิงพอสมควร เมื่อผู้หญิงขึ้นสู่ระดับสูง คนก็ยอมรับ

โอกาสของผู้หญิงที่จะได้รับการโปรโมทมีมาก แต่ผู้หญิงก็ต้องใช้ความพยายามมากกว่าผู้ชาย

บรรณาธิการข่าว The Nation กล่าวอีกว่า

การที่ assignment editor เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายมีผลต่อการนำเสนอข่าว เนื้อหาข่าวจะแตกต่างกัน ถ้าผู้หญิงขึ้นมาดูแลเป็นส่วนใหญ่ ก็จะนำเสนอข่าวทั่วไป มากกว่า เช่น ข่าวชานาประทั่ว แต่ถ้าเป็นผู้ชายส่วนใหญ่ขึ้นมาดูแล จะเน้น เรื่องการเมืองหรือทหาร

ส่วนเรื่องครอบครัวนั้น คนทำงานข่าว เมื่อแต่งงานมีข้อจำกัดเยอะ ยิ่งถ้ามีลูก ก็อยากใกล้ชิดลูกและผู้หญิงต้องรับภาระทางบ้านในการเลี้ยงดูลูกสุดท้ายผู้หญิงก็จะ fade ตัวเองออกไป

สำหรับบางตำแหน่งเรายังแก้ปัญหาได้หากต้องเลี้ยงดูลูก เช่น คนแปลข่าว สามารถทำงานไปทำที่บ้านได้ เพราะเดี๋ยวนี้มีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยการทำงาน และปรากฏว่าผลงานดีขึ้น แต่สำหรับตำแหน่งนักข่าวแล้วทำไม่ได้ หากนักข่าวสตรี ตั้งท้องขึ้นมาก็ต้องหยุดงานไปเลย

นิธินันท์ ยอแสงรัตน์ บรรณาธิการข่าวสังคม (Focus) หนังสือพิมพ์ The Nation กล่าวแสดงความเห็นเกี่ยวกับนักข่าวสตรีและนักข่าวชายว่า ทั้งนักข่าวสตรีและนักข่าวชายมีความ อุดหนุนหรือมุมมองข่าวไม่แตกต่างกัน แต่ความเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆ ต่างกัน

ผู้หญิงเอาใจใส่เรื่อง micro มากกว่า ขณะที่ผู้ชายดูเรื่อง macro ฉะนั้น ข่าว sensational ผู้หญิงจะเห็นรายละเอียดมากกว่า แต่หากผู้ชายเอาใจใส่ ก็ทำได้ดี เหมือนกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การอบรมสั่งสอนคนในสังคมที่ผ่านมา ทำให้มุมมองของผู้หญิงและผู้ชายต่างกัน

ส่วนกรณีที่มีมองว่า ผู้หญิงมีความจริงจังนั้น เป็นเพราะ มีการสอนกันมาเช่นนั้น ถ้าวันไหนที่ผู้หญิงเป็นหัวหน้างานและไว้วางใจดังก็จะบอกว่าผู้หญิงมีอารมณ์รุนแรงแต่ถ้าเป็นผู้ชายทำ ทบโตะพูดก็จะบอกว่าใช้ความเด็ดขาด ตรงนี้น่าจะเปลี่ยนแปลงได้แล้วและผู้หญิงเองควรจะกล้า ตัดสินใจมากขึ้น

โดยทั่วไปสังคมเปิดกว้างยอมรับผู้หญิงเข้ามาทำงานในสื่อสารมวลชนมากขึ้น แต่ผู้ชายที่ทำงานด้านนี้มองแค่ว่าผู้หญิงเก่ง แต่ก็บอกว่าผู้หญิงไม่เหมาะสมในงานข่าวบางอย่าง เช่น ข่าวชายแดนหรือการทำหน้าที่บรรณาธิการข่าว

เมื่อ 5 ปีก่อนหน้านี้ความเห็นเรื่องการแบ่งงานรุนแรง แต่ช่วง 1 ปีที่ผ่านมาเริ่มเปลี่ยนแปลง ผู้ชายก็มาทำข่าวสังคมมากขึ้น

เชื่อว่านักหนังสือพิมพ์รุ่นใหม่รู้และตระหนักมากขึ้นว่าโลกคือโลกมนุษย์คือมนุษย์ การแบ่งแยกระหว่างเพศหญิงและเพศชายจะเปลี่ยนแปลง แต่เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรไม่สามารถเห็นภาพชัดเจนได้ แต่เราคาดหวังว่า จะกลับมาสู่คนทำงานกับคน การต่อสู้ความไม่เท่าเทียมกันจะลดลง . . .

. . . โลกสมัยใหม่ให้ทางเลือก ทุกคนมีเสรีภาพ ผู้ชายก็มีสิทธิเหมือนผู้หญิง โลกยุคใหม่ขึ้นอยู่กับเสรีภาพส่วนบุคคล เป็นเสรีภาพทางเลือกของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ก็ดี มองว่า sex discrimination ของคนรุ่นใหม่จะน้อยลงและคนรุ่นเก่าก็จะปรับตัว ช่วงนี้เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านกำลังมีการเปลี่ยนแปลง ตัวเองก็ไม่เคยถูก discrimination เพราะ แม้ก็ไม่เคยสอนให้เห็นว่าต่างกันเป็นผู้หญิงและผู้ชาย

อย่างไรก็ตาม สำหรับโอกาสการก้าวหน้าของผู้หญิง โดยเฉพาะในโลกธุรกิจ ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นตัวชี้ขาด ไม่ขึ้นอยู่กับเพศ

บทเรียน

สมหมาย ปาริจฉัตต์ บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์มติชน ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ นักข่าวสตรีว่า ผู้หญิงเข้ามาทำงานนักข่าวมากขึ้น เพราะ สัดส่วนของผู้หญิงที่อยู่ในสถานศึกษามี ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ยิ่งสาขาด้านนิเทศศาสตร์หรือหนังสือพิมพ์ จะมีผู้หญิงเข้ามาเรียนมาก บาง ส่วนเป็นความต้องการของผู้หญิงในลักษณะท้าทาย บางส่วนเป็นการพิจารณาของหน่วยงานที่ว่า นักข่าวผู้หญิงมีความขยัน เป็นคนละเอียดอ่อนในการตั้งคำถาม บุคลิกเพศก็มีส่วนช่วยให้กล้า แสดงออกในการซักถาม

ลักษณะความเป็นหญิงสุภาพอ่อนน้อม อ่อนโยน จะได้รับความเอ็นดูและได้รับการ ให้เกียรติมากกว่า โดยเฉพาะในสังคมไทยที่มองว่า ผู้หญิงมีความเป็นเพศแม่ ฉะนั้นการซักถามแหล่งข่าวที่เป็นผู้ชาย โอกาสที่แหล่งข่าวเกิดความรู้สึกไม่พอใจมี น้อยกว่าผู้ชาย แต่อย่างไรก็ดีสุดท้ายอยู่ที่เนื้อหาที่ถามกับแหล่งข่าวและการปฏิบัติ ตัว รวมทั้งการแต่งกายประกอบด้วย . . .

. . . ถ้ามีความเป็นหญิงและสุภาพอ่อนน้อม หากถามคำถามเขยๆ ไม่แหลมคม ไม่ตรงประเด็น ไม่สะท้อนความรู้ ความคิดในการมองปัญหา ก็ไม่มีประโยชน์ หรือการใช้ถ้อยคำที่ไม่สุภาพหรือแต่งตัวดูไม่ได้ ก็ไม่ได้

ด้านรายละเอียดของงานบางอย่าง บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์มติชน บอกว่า ผู้หญิงทำได้ดีกว่า เช่น หน้าสตรี เด็ก บันเทิง เพราะ ผู้หญิงมีความละเอียดอ่อนกว่า แต่ผู้ชายการ มองประเด็นมีมากกว่า แหลมคมกว่า หรือแม้แต่การทำงานหนัก ข่าวเหตุการณ์ ความเป็นผู้ชาย สะดวกกว่าในการเข้าไปคลุกคลีกับแหล่งข่าวหรือไปในสถานการณ์ที่อยู่ในพื้นที่ไกลๆ ทुरกันดาร แม้ว่าผู้หญิงจะทำได้ แต่ความสมบุกสมบันของผู้ชายในการเข้าไปลุยข่าวมีมากกว่า การใช้ผู้ชาย ความเป็นห่วงมีน้อยกว่า และการสื่อสารกันทำได้สะดวก การส่งงานทำได้เต็มที่ (แบบมึงมาพาโว้ย) แต่ถ้าเป็นหญิงเราต้องให้เกียรติในการพูดจา

"ความจุกจิกของผู้หญิงบางครั้งก็เป็นปัญหาสังเกตว่าผู้หญิงกับผู้หญิงเป็นปัญหาที่คุยกันยาก ทำงานด้วยกันยาก ไม่ค่อยยอมรับกัน ผู้หญิงจะคิดเล็กคิดน้อย" บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์ มติชน บอกเช่นนั้น

สำหรับการทำงานลักษณะนี้คนโสดมีเงื่อนไขดีกว่า แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นกับบุคคลนั้นๆ ด้วยว่า มีความตั้งใจ เอาจริงเอาจังในงาน การทุ่มเทให้กับงานมีเพียงใดหรือความสูงน้อมมีมากน้อยแค่ไหน ถ้าเช่นนั้นความโสดก็ไม่เกิดประโยชน์ ส่วนคนที่มีความรอบครัก็ขึ้นอยู่กับว่าเขาจัดการปัญหาได้ดี หรือไม่

ปัญหาครอบครัว ขึ้นอยู่กับว่าตัวเองหาคนช่วยเหลือครอบครัวแคไหน และมีความ
เข้าใจกันในครอบครัวแคไหน ถ้าไม่เข้าใจกัน อาจเกิดปัญหาแตกร้างได้

ส่วนเรื่องการพิจารณาการเลื่อนตำแหน่งในระดับสูงขึ้นระหว่างผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกัน
เป็นเพราะ ประการแรก สัดส่วนของผู้ชายมีมากกว่าผู้หญิง โอกาสที่ผู้ชายจะได้รับการเลื่อน
ตำแหน่งมีมากกว่า ประการที่สอง ความสามารถ ความเหมาะสมกับประเภทของงาน รวมถึง
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความเข้าใจในองค์กรผู้ชายมีมากกว่าอย่างไรก็ดี ขึ้นอยู่กับลักษณะงาน
สตรีส่วนใหญ่จะเป็นหัวหน้าชาวสตรี สิ่งแวดล้อม การศึกษา เศรษฐกิจ แต่การเมืองและข่าวทั่วไป
มีผู้หญิงเข้าไปทำน้อยกว่า ทั้งนี้เป็นเพราะ ความสนใจของผู้หญิงและการยอมรับของคนทำงานที่มี
ต่อหัวหน้าผู้หญิงในการแก้ไขปัญหา

โดยภาพรวมมีการยอมรับผู้หญิงในระดับหัวหน้าเหมือนกัน แต่ผู้หญิงรู้สึกว่าเขายัง
ไม่ได้รับการพิจารณาให้ก้าวหน้าไปอื่กว่านี้ โอกาสก็น้อยกว่าผู้ชาย เพราะ ปัญหา
ความเห็นเรื่องข่าวแตกต่างกัน

พนอ ฉาบสุวรรณ ผู้ดูแลข่าวสังคม หนังสือพิมพ์มติชน บอกว่า ครอบครัวเป็นอุปสรรค
กับการทำงานเช่นนี้ บางคนต้องเลือกเอาระหว่างครอบครัวกับงาน ไม่มีใครประสบความสำเร็จทั้ง
ครอบครัวและวิชาชีพ ทั้งนี้ผู้ชายที่ทำงานด้านนี้และมีครอบครัวจะได้เปรียบกว่าผู้หญิง เพราะ
ภาระทางบ้านจะตกอยู่กับผู้หญิง ถึงแม้ว่าผู้หญิงจะทำงานก็ตาม ". . . ผู้หญิงยังต้องเป็นเมียที่ดี
และแม่บ้านด้วย . . ."

ส่วนการขึ้นถึงระดับหัวหน้าข่าวนั้น ยังมีผู้หญิงจำนวนน้อย บางแห่งอาจไม่มีเพราะ ทำ
งานหน้าข่าวเป็นงานตรากตรำ ผู้หญิงจะอยู่โรงพิมพ์ตลอดไม่สามารถทำได้ ไม่แน่ใจว่าผู้หญิงจะ
ก้าวไปดูแลหน้าหนึ่งได้ ทั้งนี้ไม่ใช่คนไม่ยอมรับแต่เพราะเป็นงานต้องตรากตรำ ความเป็นผู้หญิงผู้
ผู้ชายไม่ได้ ผู้หญิงอาจดูแลเป็นหัวหน้าแต่ละหน้าได้ แต่คงไม่ใช่หน้าหนึ่ง

ในความเห็นส่วนตัว ให้ผู้ชายทำดีกว่า บางทีการตัดสินใจเรื่องข่าวเฉพาะหน้าหนึ่งนั้น
ผู้ชายตัดสินใจได้เด็ดขาดกว่า เราต้องยอมรับบางที่ผู้หญิงไม่ใช่เก่งกว่า แต่ถ้าหน้า
สตรีควรเป็นผู้หญิงดูแลเพราะ ผู้หญิงมีความเข้าใจมากกว่า คิดว่าผู้หญิงคาดหวังที่
จะเป็นหัวหน้าข่าวแต่ละโต๊ะมากกว่า

อย่างไรก็ดี ยังมีความเห็นว่า ความเป็นผู้หญิงทำให้มีโอกาสเข้าถึงแหล่งข่าวมากกว่า
เพราะมีความอ่อนน้อม

สยามรัฐ

วิวัฒนา ไทยสม บรรณาธิการบริหารและบรรณาธิการข่าวสังคมและสตรี หนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ให้ความเห็นว่า การมอบหมายงานเราไม่ได้ใช้เพศเป็นเกณฑ์ ไม่ว่าผู้หญิงหรือผู้ชายหาก เป็นสายงานข่าวที่เขารับผิดชอบเราก็จะให้เขาไปทำ เพราะ มองว่าทั้งสองเพศมีโอกาสเก่งพอๆ กัน *ความรู้ความสามารถของผู้หญิงและชายพอๆ กัน หากจะต่างกันมีใช้เรื่องเพศ แต่ เป็นเรื่องของแต่ละคนมากกว่า*

ดังนั้น โอกาสที่ผู้หญิงจะก้าวขึ้นเป็นผู้บริหารได้มีแน่นอน และทุกวันนี้มีตัวอย่างให้เห็น อยู่หลายคน เมื่อทำงานดี มีคนมองเห็นความสามารถ นำมอบหมายความไว้วางใจให้ก็เป็นได้ อยู่ที่ว่าผู้หญิงจะมีความสามารถและเปิดโอกาสให้คนอื่นเห็นความสามารถหรือไม่ แต่โอกาสก็เป็นสิ่ง สำคัญ บางคนเก่งแต่ไม่เจอโอกาสก็ไม่ได้เป็นผู้บริหาร

โดยทั่วไปเรื่องความรับผิดชอบในการทำงานของหัวหน้าหญิงได้รับการยอมรับอยู่แล้ว ส่วนความอดทนในการทำงานนั้น อาจได้รับการยอมรับสูงกว่าชาย เพราะ ผู้หญิงมีความโผงผาง น้อยกว่าชาย หรือแม้แต่ความสัมพันธ์กับลูกน้อง เมื่อพูดกับลูกน้องผู้ชาย เขาก็เห็นใจ ส่วนลูก น้องผู้หญิงก็สนิทสนม

ผู้หญิงหากไม่นำนิสัยแห่งความเป็นหญิงโดยพื้นเพ เช่น จุกจิก จู้จี้ เรื่องมาก มาใช้ ในการทำงาน ก็จะทำงานได้สบายมาก หากตัดสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้หญิงเก่งกว่าผู้ชาย เยอะ ความอดทนก็สูง ความรับผิดชอบก็สูงอยู่แล้ว ควรจะเอาความเป็นหญิงใน ด้านบวกมาใช้เท่านั้น ด้านลบให้ทิ้งไปเลย ด้านบวกนี้แหละเป็นจุดได้เปรียบผู้ชาย

การพิจารณาตำแหน่งดูจากความสามารถของแต่ละคนคนไหนมีแววดีเลื่อนตำแหน่งก็ให้ไป แต่ก็ติงว่า คนวิชาชีพนี้ไม่ค่อยชอบเลื่อนตำแหน่ง

อย่างไรก็ตาม การมีครอบครัวหรือการมีบุตรก็เป็นอุปสรรคบ้างเหมือนกันกับนักข่าวสตรี ซึ่งขึ้นอยู่กับนักข่าวเองว่าจะอดทนแค่ไหน

คนที่ทำได้ดีทั้งสองอย่างจะต้องใช้ความอดทนสูงก็อดทนในภาวะที่มีรอบด้านนั่นเอง คนที่ทำได้ไม่ดีก็เสียงานไปเลย หรือเสียครอบครัวไปเลย หากสามีไม่เข้าใจลักษณะ งานก็แย่เหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่แล้วช่วงเป็นนักข่าวส่วนใหญ่จะโสด จะแต่งงาน เมื่อตำแหน่งสูงขึ้นแล้ว ซึ่งงานจะต่างออกไป

ไทยรัฐ

ปราโมทย์ ฝ่ายอุประ หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ แสดงความเห็นที่เห็นว่า ผู้ชาย และผู้หญิงไม่แตกต่างกันมากมายในการทำงาน ก็หลากหลายกันไป ขึ้นอยู่กับบุคคลมากกว่าว่ามี การแสวงหามุมมองอย่างไร ทศนคติตัวเองเป็นอย่างไร โดยภาพรวมในหน้าที่ทำงานได้ไม่แพ้กัน แต่ใครทำได้เหนือกว่าใคร ขึ้นกับแต่ละคน

ปัญหาที่มองว่า ผู้หญิงเป็นคนจู้จี้ จุกจิก อาจเป็นเพราะ การมองที่คับแคบ ใจไม่ กว้างพอ ก็เป็นภาพพจน์เก่าๆ ซึ่งไม่ได้เป็นปัญหาหลักนัก

สำหรับการติดต่อกับแหล่งข่าว ผู้หญิงจะทำได้ดีกว่า เพราะมีความอ่อนหวาน แหล่งข่าว ให้ความเมตตามากกว่า

ส่วนเรื่องความสมบุกสมบันในการทำงาน คำไหนนอนนั้น ผู้หญิงอาจลำบากไม่คล่องตัว เท่าผู้ชาย

หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวอีกว่า การก้าวมาเป็นหัวหน้า โอกาส ของผู้หญิงมีน้อย ทั้งนี้เพราะ สมัยก่อนมีนักข่าวผู้หญิงน้อยแต่เชื่อว่าระยะต่อไป ถ้าผู้หญิงเข้ามา ทำงานตรงนี้มากขึ้น โอกาสที่ผู้หญิงจะก้าวขึ้นมาบริหารก็มีมากขึ้น และคิดว่าเรื่องการยอมรับ หัวหน้าที่เป็นผู้หญิงจะไม่มีปัญหา

หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของ ครอบครัว่า การมีครอบครัวจะมีปัญหาในการทำงานลักษณะนี้ที่งานไม่เป็นเวลา งานติดพัน หากทำความเข้าใจกันได้ หรือรู้ล่วงหน้าว่าจะรับกันได้ไหม ก็ไม่มีปัญหา แต่เชื่อว่า การทำงาน หนังสือพิมพ์ทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลง พัฒนามากขึ้น คนทำงานเริ่มมีชีวิตส่วนตัวมากขึ้น รู้จัก จัดสรรแบ่งเวลาได้ ขณะที่สมัยก่อนแทบไม่มีเวลาเลย อย่างไรก็ตามก็ดี นักข่าวที่เป็นโสดและแต่งงาน แล้ว มีการทุ่มเทงานเหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลมากกว่า

เดลินิวส์

วรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวว่า ผู้หญิงตั้งใจทำงานมากกว่าผู้ชาย เอาใจใส่มากกว่า ขณะที่ผู้ชายเหมือนเด็กชน แต่ถ้าเรื่องความคล่องตัวแล้วผู้ชายมีมากกว่า และในระยะยาวผู้ชายทำได้ดีกว่าเมื่ออายุมากขึ้น ส่วนผู้หญิงจะมีปัญหาเรื่องความรักในที่สุดก็ลาออกไป

เป็นจุดหนึ่งที่เราไม่อยากลงทุนเอาผู้หญิงมาทำงาน เพราะกว่าเราจะให้เขาเข้าใจลักษณะการทำงานและเข้าใจองค์กรของเดลินิวส์ใช้เวลานาน . . .

. . . เรื่องความรู้ไม่ต่างกันในทั้งสองเพศ แต่ concept การมองปัญหาต่างกัน เรื่องการเมือง ชายจะวิเคราะห์ได้ดีกว่า หญิงถูกต้มได้ง่าย มักถูกหลอกใช้เป็นตัวปล่อยข่าว เพราะ หญิงใจอ่อน สงสารคน ก็เลยกลายเป็นจุดอ่อนของผู้หญิงไป . . .

. . . ถ้ามีผู้หญิงเข้ามามาก บุคลิกของหนังสือพิมพ์เปลี่ยนไป เช่น การเมืองไม่เข้มเหมือนที่นักข่าวชายทำ ตูม่นวลไปหน่อย บางเรื่องผู้หญิงมองไม่เป็นประเด็น จะรำคาญความขัดแย้ง ขณะที่ผู้ชายจะมองเป็นเกมส์ ก็มีทัศนคติต่างกัน หรือในข่าวบางข่าว ถ้ากรณีหัวหน้าข่าวเป็นผู้หญิง จะไม่ค่อยลงข่าวคดีข่มขืน และถ้าหัวหน้าข่าวเป็นผู้ชายก็จะไม่อยากลงข่าวคดีหญิงฆ่าตัว . . .

. . . ถ้าเทียบระยะเวลาการทำงานที่เท่ากัน ผู้ชายจะทำได้ดีกว่า ผู้หญิงทำงานไม่ต่อเนื่องและด้วยสรีระเราไม่กล้าใช้งานหนัก ก็จะทำให้ทำงานง่าย ๆ จุดนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งให้หญิงพลาดโอกาสก็ได้ . . .

หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวให้ความเห็นอีกว่า ผู้หญิงที่ยังไม่มีครอบครัว ส่วนใหญ่คิดว่าตนเองเก่งกว่าผู้ชาย ทำให้ผู้หญิงหลายคนในองค์กรล้มเหลวในที่สุด เพราะจริงๆ ไม่มีใครเก่งกว่าชาย ขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละคน โดยเฉพาะในเรื่องการเมือง การปกครอง ผู้หญิงจะสู้ผู้ชายไม่ได้ เพราะพระเจ้าสร้างมาอย่างนั้น ผู้ชายจะมีความถนัดความสนใจเรื่องนี้มากกว่า

เคยมีผู้หญิงในองค์กรที่คิดว่าตนเองเก่งกว่า พอได้ตำแหน่งหัวหน้า ไม่ยอมรับฟังความเห็นหรือคำปรึกษาของใคร ในที่สุดก็ล้มเหลว

การขึ้นเป็นหัวหน้าข่าวนั้น หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวว่า ผู้ชายจะผ่านการหล่อหลอมมามากกว่าในระดับการปกครองคน หากผู้หญิงขึ้นมาจะมีปัญหา เพราะผู้หญิงใจไม่กว้างพอ และบางครั้งหญิงเองไม่พร้อมที่จะขึ้นไประดับสูง เคยมีผู้หญิงคนหนึ่งที่ตนจะ

ฝึกขึ้นไปดูแลชาวการเมือง แต่เขาไม่เอาชอกกลับไปเป็นนักข่าว ทั้งที่การตัดสินใจใช้ได้ เขาไม่มั่นใจ ในตนเองแม้จะรู้ว่ามีคนคอยช่วยเหลือก็ตาม ทั้งนี้เห็นว่าต้องปกครองคน 23 คนและบางคนอายุ มากกว่า อาจจะทนไม่ไหวก็ได้ ดังนั้น โอกาสและขั้นตอนในการขึ้นมาของผู้หญิงก็ลำบาก เป็น เพราะผู้หญิงเป็นคนทำเอง หากเป็นเช่นนี้ถ้าผู้หญิงต้องการจะอยู่ตรงนี้ได้ ทำอย่างไรที่ผู้หญิง จะทำได้เหมือนกับผู้ชาย

ผู้หญิงขึ้นมาเป็นผู้บริหารได้ต้องปรับทัศนคติและรู้จักแบ่งเวลาให้ถูก ปกติโดย ธรรมชาติแล้วโอกาสประสบความสำเร็จในการทำงานของผู้หญิงมีน้อย เพราะต้อง ท้องและมีลูก ดังนั้นจะเห็นว่าคนประสบความสำเร็จทำงานด้านนี้ส่วนใหญ่จะยังไม่แต่งงาน

อย่างไรก็ดี ลักษณะของผู้หญิงมีจุดได้เปรียบคือ เข้ากับแหล่งข่าวง่าย แต่บางครั้งก็มีปัญหา แหล่งข่าวจับมือถือแขน

เคยมีระดับผู้ใหญ่ในกระทรวงจับมือถือแขนนักข่าวสตรีหรือมีนักการเมืองบางคน มองนักข่าวสตรีเหมือนไม้กั้นหมา หรือบางคนต้องการเอาไปเป็นเมียหน่อย คิดว่า เงินทองไม่ต้องจ่ายให้มากด้วย

เรื่องเหล่านี้เราก็ต้องคอยเตือนให้นักข่าวสตรีรู้จักวางตัว ระมัดระวังตัวเองกับแหล่งข่าว บางคนจะสนิทมากไม่ได้ ก็เป็นข้อจำกัดเหมือนกันเมื่อเทียบกับนักข่าวชายที่สามารถสร้างความ สนิทสนมกับแหล่งข่าวได้มากกว่าบางครั้งการทำงานก็มีบ้างที่เราต้องสังสรรค์กับแหล่งข่าวหลังเลิกงาน

หัวหน้าชาวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวอีกว่า การมีครอบครัวสำหรับนักข่าว สตรีก็มีปัญหา เนื่องจาก ในสังคมไทยผู้หญิงมีบทบาทต้องทำงานอดทน ซ้ำๆ ซากๆ งานบาง อย่างถูกผลักรังเกียจเป็นหน้าที่ของผู้หญิง เช่น งานบ้าน การดูแลลูก ครั้นมาทำงานก็จะมีผลต่องาน ไม่มีเวลาทำงานได้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะถ้ามีลูก ยามที่ลูกเจ็บป่วย บางอาทิตย์นักข่าวสตรี บางคนแทบไม่ทำงาน จิตใจจะอยู่กับครอบครัวมาก

ผู้หญิงพอมีความรัก งานก็เซว การทำงานบกพร่อง ดังนั้น ในการแก้ปัญหา ผู้หญิง ก็จะไปลาออกไปทำงานประเภทเข้าไปเย็นกลับมาก อย่างนี้เราถือว่าสร้างความเสีย หายกับบริษัท เพราะ เราต้องใช้เวลาในการฝึกคน มันก็มีผลให้ว่าต่อไปเราจะรับ คนทำงานที่เป็นผู้หญิงเข้าทำงานดีหรือไม่

ท้าวสด

ฐาตุร บุญปาน บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์ข่าวสด ให้ความเห็นเรื่องการมอบหมายงานว่า โดยทั่วไปจะดูจากความสนใจและความรู้ของนักข่าวมากกว่าเรื่องเพศ แต่ก็ยังมีบางสายงานที่เราระบุเฉพาะผู้ชาย เช่น อาชญากรรม โดยจะให้ผู้ชายทำมากกว่า แม้ว่าผู้หญิงจะทำได้ แต่เพื่อความสบายใจเราให้ผู้ชายทำ ขณะที่หน้าสตรี บ้านเทิง สังคม ผู้หญิงทำจะดีกว่า

คุณภาพการทำงานของทั้งชายและผู้หญิงเหมือนกัน แต่ไม่แน่ใจเรื่องความรู้ ผู้หญิงอาจน้อยกว่าผู้ชายหรือไม่ เพราะเวลาหลังเลิกงาน ผู้ชายจะไปสังสรรค์ และมีการถกเถียงเรื่องงานต่อ

แนวหน้า

ปิยาภรณ์ ทิวะสิงห์ หัวหน้าข่าวสตรี หนังสือพิมพ์แนวหน้า บอกว่า งานบางอย่างจะเหมาะกับคนแต่ละคนแตกต่างกัน ข่าวหน้าหนึ่งไม่เหมาะกับผู้หญิง เพราะ ข่าวส่วนใหญ่ของหน้าหนึ่งจะเป็นข่าวการเมืองและผู้หญิงที่สนใจการเมืองมีน้อยกว่าผู้ชาย

งานการเมืองเหนื่อยและหนักมาก ยิ่งถ้าผู้หญิงที่มีครอบครัว รับอะไรหลายเรื่องพร้อมกันไม่ไหว ไหนจะปัญหาเรื่องแม่บ้าน ไหนจะเรื่องงานซึ่งข่าวหน้าหนึ่งต้องติดตามกระแสข่าวให้ทัน ขณะเดียวกันตนเชื่อว่างานข่าวสตรี ผู้ชายไม่สนใจทำ เพราะ ต้องใช้เวลาเขียนช้านาน ไม่เหมือนข่าวการเมือง เขียนแป๊บเดียวเสร็จแล้ว หากผู้ชายจะมาทำข่าวสตรีจะต้องเป็นผู้ชายที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีและยืดหยุ่น ไม่มองเรื่องของสตรีเป็นเรื่องไร้สาระ อย่างไรก็ตามในสายตาตนเองคิดว่าผู้ชายชอบทำข่าวทันเหตุการณ์ ทันกระแสมากกว่า . . .

. . . ส่วนใหญ่ผู้หญิงทำงานข่าวจะไม่จุกจิก ไม่รักสวยรักงามมากนัก เพราะเป็นการทำงานที่ชีวิตมีแต่งาน เป็นงานที่ต้องทำให้เสร็จทันเวลา ทุกเวลาเราต้องพร้อมตลอดผู้หญิงที่ทำงานแบบนี้ไม่เหมือนกับผู้หญิงที่ทำงานออฟฟิศทั่วไป

สำหรับเรื่องของครอบครัวของผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานนักข่าวมีปัญหาแตกต่างกัน ผู้ชาย เสเพลได้มากกว่าผู้หญิง กลับบ้านดึก ไปเมาได้ แต่ขณะเดียวกันผู้หญิงยังต้องรับภาระเรื่องครอบครัว บางครอบครัวมีปัญหาเพราะ ผู้ชายไปสำมะเลเทเมาและโยนภาระให้กับผู้หญิง

ผู้หญิงหลายคนประสบความล้มเหลวในชีวิตครอบครัว และท้ายที่สุดเขาก็เลือกครอบครัวและ fade ตัวเองไป

การเป็นหัวหน้านั้น หัวหน้าชาวสตรี หนังสือพิมพ์แนวหน้า มองว่าจะต้องมีเวลาให้งานมาก เพราะต้องบริหารคนด้วย อาจเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงก้าวขึ้นมาน้อย และอีกประการหนึ่งแต่เดิมคนที่ก้าวขึ้นมาเป็นหัวหน้าชายจะเป็นผู้ชายเสียส่วนใหญ่ โอกาสที่ผู้หญิงซึ่งมาทีหลังจะก้าวขึ้นมาตรงนี้ก็ลำบาก

ผู้หญิงที่ทำงานแบบนี้คิดว่าเป็นเพราะใจรักมากกว่าที่จะก้าวขึ้นมาเป็นหัวหน้าชาย เพราะ ชีวิตนักข่าวสนุกกว่าการเป็นหัวหน้าได้สัมผัสและรู้เรื่องความเป็นไปต่างๆ ในข่าวมากกว่า หากจะพูดถึงตำแหน่ง ผู้ชายอาจอยากได้มากกว่า ทั้งนี้เพราะสังคมปลูกฝังให้กับผู้ชายว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า ทำให้ผู้ชายคิดเรื่องนี้และภูมิใจที่จะเป็นทั้งหัวหน้าครอบครัวและหัวหน้างาน

บ้านเมือง

คณิต นันทวาณี บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์บ้านเมือง ให้ความเห็นว่าการทำงานของผู้หญิงและผู้ชายไม่ต่างกัน แต่ผู้ชายมักมีปัญหาเรื่องการสังสรรค์หลังเลิกงาน ทำให้ทำงานไม่เต็มที่

สำหรับที่บ้านเมืองนี้ ไม่ได้แบ่งแยกเพศในการทำงาน เรามีช่างภาพที่เป็นผู้หญิง ขณะเดียวกันหน้าข่าวสตรี มีผู้ชายรับผิดชอบดูแลอยู่

ส่วนการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งนั้น บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์บ้านเมือง กล่าวว่า ผู้หญิงมักจะลาออกไปก่อน ดังนั้นเมื่อพิจารณาคนที่จะเป็นหัวหน้า จึงเป็นผู้ชายเสียส่วนใหญ่

สมชาย พหุรัตน์ บรรณาธิการข่าวสังคมและสตรี หนังสือพิมพ์บ้านเมือง บอกว่า จริงๆ แล้วความสามารถของนักข่าวสตรีและนักข่าวชายไม่แตกต่างกัน แต่มุมมองแตกต่างกัน "อย่างปัญหาเกย์ ทอม ดี ผู้หญิงด้วยกันจะมองลักษณะตรงกันข้าม เกิดความแอนตี้เรื่องที่เกิดขึ้นแต่ผู้ชายมองว่าเป็นเรื่องของความชอบพอและผู้ชายจะไม่แอนตี้เรื่องดังกล่าว"

ส่วนการริเริ่มหาข่าวและความเอาใจใส่ในงานนั้น ผู้หญิงมีมากกว่า โดยบางเรื่องผู้ชายอาจมองเป็นเรื่องหมุมหมิม ขณะที่ผู้หญิงจะมองว่าเป็นเรื่องที่สามารถนำมาเสนอให้ประชาชนรับรู้ได้ แต่เรื่องความอดทนนั้น ผู้ชายมีมากกว่า เพราะ ผู้ชายสามารถทนสภาวะที่ทำงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ดี ก็ยังมีความเห็นว่าความเป็นเพศหญิง มีผลต่อการทำงานที่ว่า ผู้หญิงไม่สามารถทำงานสมบุกสมบันได้เท่าเพศชาย แต่อย่างไรก็ตามตนเองสบายใจที่มีลูกน้องเป็นผู้หญิง เพราะขยันขันแข็งและมีความเกรงใจมากกว่าผู้ชาย

"ผู้หญิงได้เปรียบเรื่องความละเอียด อ่อนน้อม แหล่งข่าวยินดีที่จะคุยด้วย ทำให้โอกาสการทำงานง่ายกว่า" ขณะเดียวกัน บรรณาธิการข่าวสังคมและสตรี หนังสือพิมพ์บ้านเมือง มีความเห็นว่า ผู้ชายจะมีปัญหาเรื่องการสังสรรค์เที่ยวต่อหลังจากเลิกงาน

หากเปรียบเทียบการทำงานของคนที่โสดกับคนที่แต่งงานแล้ว คิดว่าคนที่ไม่แต่งงานจะมีเวลาทุ่มเทงานมาก แต่ถ้ามีครอบครัว ตรงนี้จะหายไป บางคนแฟนไม่ให้ทำก็ลาออก

กรุงเทพธุรกิจรายวัน

อดิศักดิ์ ลิ้มปรั่งพัฒนกิจ บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจรายวัน ให้ความเห็นว่า การที่ผู้หญิงขึ้นมาเป็นหัวหน้าก็มีการยอมรับกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์ของแต่ละคน ซึ่งหัวหน้าต้องพิสูจน์ให้ลูกน้องเห็นความสามารถ สำหรับในองค์กรหนังสือพิมพ์ธุรกิจ มีผู้หญิงก้าวขึ้นไปสู่ตำแหน่งหัวหน้าข่าวเยอะและมีมากกว่าผู้ชาย

แต่ปัญหาใหญ่ของหนังสือพิมพ์คือ ขาดแคลนคนมาบริหาร เพราะส่วนใหญ่คนอยากเป็นนักข่าวมากกว่า มีความอิสระกว่า

หากเปรียบเทียบเรื่องการติดต่อกับแหล่งข่าวระหว่างนักข่าวสตรีและนักข่าวชาย คิดว่าแหล่งข่าวจะรู้สึกปลอดภัยมากกว่าเมื่อคุยกับนักข่าวสตรี โอกาสที่นักข่าวสตรีจะได้ข่าวมากกว่าก็เป็นไปได้

ส่วนเรื่องครอบครัวจะเป็นปัญหากับนักข่าวสตรีหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับนักข่าวสตรีแต่ละคนจะบริหารเวลาในโต๊ะข่าวอย่างไร แต่ทุกวันนี้นักข่าวสตรีและหัวหน้าข่าวแต่ละโต๊ะก็มีเวลาให้กับครอบครัวมากขึ้น

ผู้จัดการรายวัน

ขุนทอง ลอเสรีวานิช หัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ให้ความเห็นว่าลักษณะทางกายภาพและสรีระของผู้หญิงและผู้ชายไม่มีผลต่อการทำงานที่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะ หนังสือพิมพ์ที่ทำอยู่เป็นหนังสือพิมพ์แนวธุรกิจ จึงไม่ต้องลุยพื้นที่เหมือนหนังสือพิมพ์หัวสี ซึ่งการทำข่าวเศรษฐกิจธุรกิจไม่มีปัญหาเรื่องเวลาการทำงานไม่ต้องตามข่าวตึก และการไปทำข่าวต่างจังหวัดไม่มีปัญหาสำหรับนักข่าวสตรี

หัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน บอกว่า ความเป็นผู้หญิงของนักข่าวสตรี อาจทำให้หาข่าวได้ดีกว่า เพราะ แหล่งข่าวส่วนใหญ่เป็นผู้ชายจะเอ็นดูมากกว่า แต่ความเป็นผู้หญิงก็ไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับแหล่งข่าวที่จะให้ข่าวมากกว่า อยู่ที่การตั้งประเด็นข่าว พอเห็นกันครั้งแรก บุคลิกของผู้หญิง ทำให้แหล่งข่าวอยากคุยด้วย แต่จะคุยด้วยนานแค่ไหน ก็อยู่ที่การตั้งประเด็นข่าว

สำหรับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จะดูจากผลงาน ปริมาณของงานและคุณภาพของงานเป็นหลัก คิดว่าผู้หญิงสามารถขึ้นมาเป็นหัวหน้าได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ อายุงานและความสามารถ ที่ผ่านมามีผู้หญิงได้บังคับบัญชาก็ให้การยอมรับดี สำหรับหัวหน้าที่เป็นผู้หญิง

เกี่ยวกับการมีครอบครัวของนักข่าวสตรี หัวหน้ากองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน มีความเห็นว่า คนที่มีครอบครัวจะมีปัญหาในช่วงที่ท้องและมีลูก เวลาที่ให้กับงานจะลดลงในช่วงลาคลอด แต่ประสิทธิภาพในการทำงานไม่ได้ลดลง และระยะเวลาที่ลาคลอดนี้ ก็ไม่มีผลต่อความก้าวหน้าในการทำงานของนักข่าวสตรี

วลัยลักษณ์ พิริยะสุรวงศ์ หัวหน้าข่าวสารคดีศิลปวัฒนธรรม หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน มีความเห็นว่า เพศไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมุมมองข่าว ทั้งนักข่าวสตรีและนักข่าวชายมุมมองไม่ต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคนมากกว่า ถ้ามีประสบการณ์มากทำให้มองภาพได้กว้างมีวิสัยทัศน์กว้าง ส่วนเรื่องความจู้จี้ จุกจิกนั้น ผู้ชายก็มีเหมือนกัน มันอยู่ที่ลักษณะคนมากกว่า

“... คนถ้าจะมีปัญหา มันก็มีปัญหา...”

ส่วนเรื่องการติดต่อแหล่งข่าว โดยส่วนใหญ่นักข่าวหญิงติดต่อแหล่งข่าวชายจะทำให้ได้ข่าวมากกว่า ทั้งนี้เป็นธรรมชาติของเพศ แต่บางทีก็ไม่เป็นเช่นนั้นก็ได้ ขึ้นอยู่กับวิธีการตั้งคำถาม การวางตัวและความพร้อมในการเข้าไปพบแหล่งข่าว

ในเรื่องการแบ่งงานเพราะ ความแตกต่างทางเพศนั้น หัวหน้าข่าวสารคดีศิลปวัฒนธรรม กล่าวไว้ โดยหลักการไม่มีการแบ่งว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสตรีหรือเรื่องเบาต้องให้ผู้หญิงทำ มันเป็นไปโดยธรรมชาติที่ว่า นักข่าวชายไม่เลือกมาทำตรงนี้แต่จะสนใจเรื่องการเมือง

ส่วนในความเห็นเกี่ยวกับการยอมรับในฐานะที่ผู้หญิงขึ้นมาเป็นหัวหน้านั้นมองว่า ทั้งผู้หญิงและผู้ชายมีพอกัน โดยธรรมชาติผู้หญิงจะได้เปรียบใกล้ชิดลูกน้อง เพราะ หัวหน้าผู้หญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่าหัวหน้าผู้ชาย ความรู้สึกผูกพันมีมากกว่า

อย่างไรก็ดี ก็เป็นเรื่องปกติถ้าผู้หญิงจะโดดเด่นขึ้นมามากกว่าเดิม ทั้งนี้เป็นเพราะผู้หญิงเมื่อก้าวเข้ามาทำงานมากขึ้น โอกาสขึ้นมาในระดับผู้บริหารก็มีมากขึ้นด้วย

สำหรับพันธะทางครอบครัวนั้น หัวหน้าข่าวสารคดีศิลปวัฒนธรรม ผู้จัดการรายวัน กล่าวว่า ไม่ว่านักข่าวสตรีหรือนักข่าวชายก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะ เวลาการทำงานไม่แน่นอน ฉะนั้นต้องตกลงกันให้ดีภายในครอบครัว อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นโสดจะสะดวกกว่าในการออกไปทำข่าวต่างจังหวัด

วัฏจักรรายวัน

ทินนวัฒน์ รัตนสีหกุล บรรณาธิการบริหารและบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา หนังสือพิมพ์วัฏจักรรายวัน ให้ความเห็นว่า ผู้หญิงเป็นคนอดทน อดทนต่อภาวะการทำงาน

... ถ้าหากมีมาตรวัดความกดดันในการทำงาน จะพบว่าจากจุดเริ่มต้นถึงระดับที่ 70 ผู้หญิงจะอดทนได้ดีมาก ถือเป็นจุด *critical scale* แต่ถ้าเกินระดับนี้ ผู้ชายจะทำได้ดีกว่า

โดยส่วนมากผู้หญิงจะเป็นคนละเอียด ความละเอียดของผู้หญิงทำให้การเขียนข่าว นำเสนอเรื่องราวได้ครบถ้วน มีศิลปะการนำเสนอข่าวและการใช้คำพูด เปรียบเทียบ เก็บรายละเอียดมากและทำงานเรียบร้อย

ผู้หญิงได้เปรียบในแง่ความละเอียดอ่อนนุ่ม ได้รับความเอ็นดูจากแหล่งข่าว การเข้าถึงแหล่งข่าว ผู้ชายจะค่อนข้างยากกว่า ในเชิงจิตวิทยาเป็นเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศขณะเดียวกันผู้ชายจะด้อยเรื่องความไม่ละเอียดวิธีการพูดเข้าถึงแหล่งข่าว แต่จุดแข็งคือ ผู้ชายทุ่มเทให้กับงาน ไม่ค่อยยอมแพ้เท่าไร จะหาข่าวมาได้ ทั้งนี้ นักข่าวชายมีความพริ้วเพื่อให้ได้ข่าวมากกว่า

ส่วนเรื่องความจุกจิกนั้นเป็นธรรมชาติของเพศ “ถ้ามองว่าเรื่องนี้เป็นปัญหา ก็เป็นปัญหา เรื่องมีสองเพศในโลก”

สำหรับการอุทิศเวลาให้กับงานนั้น ระยะเริ่มต้นมีความใกล้เคียงกัน แต่ระยะยาวผู้ชายมีมากกว่า “การหาความรู้เพิ่มเติมนั้น ผู้หญิงจะสนใจเรื่องที่ soft ลง เช่น สิ่งแวดล้อม สารคดี บ้านเทিং ขณะที่นักข่าวชายจะสนใจอ่านเรื่องการแข่งขันทางเศรษฐกิจ”

บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์วิจักรรายวัน ให้ความเห็นว่า เพศไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลื่อนตำแหน่ง พิจารณาจากความสามารถเป็นหลัก บางครั้งระบบอาวุโสเราไม่ได้นำมาพิจารณาเป็นประเด็นหลัก

หากมีผู้หญิงขึ้นมาระดับสูง ส่วนใหญ่ยอมรับเพราะกว่าจะผ่านช่วงจังหวะนั้นก็ผ่านงานมาพอสมควร และช่วงเวลาที่ผ่านมา เราทำงานด้วยกันจะรู้ว่ารับกันได้มากน้อยแค่ไหน

การมีครอบครัวสำหรับผู้หญิงที่ทำงานวิชาชีพนักข่าว จะมีปัญหากับการไปทำงานต่างจังหวัดบ้าง บางครอบครัวไม่เห็นด้วย ลาออกไปก็มี ส่วนคนสมรสที่มีบุตร จะมีปัญหายามลูกไม่สบาย ผู้หญิงก็อยากดูแล

เวลาเกิดอะไรขึ้นในครอบครัว ผู้หญิงจะ sensitive มากกว่า ปัญหานี้จะก่อให้เกิดความกดดันกับตัวเอง ในที่สุดก็จะออกจากวงการนี้ไป เพราะลักษณะงานมีการแข่งขันกัน ถ้ายังทำงานข่าว ก็ยังหาเวลาให้กับครอบครัวไม่ได้ . . .

. . . ผู้หญิงบางคนสามีไม่ได้บังคับให้ลาออกจากงาน แต่ผู้หญิงก็ยอมอยากอยู่กับครอบครัวมากกว่า พบว่าโดยเฉลี่ยพันธะทางครอบครัว ผู้หญิงที่เป็นเพศแม่จะให้ความสำคัญกับครอบครัวมาก ขณะที่ผู้ชายมีความเป็นผู้นำสูง โดยจะทุ่มเทให้กับชีวิตสังคมรอบตัวมากกว่า

ไทยไฟแนนซ์

วุฒิพงษ์ หลักคำ บรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์ไทยไฟแนนซ์ ให้ความเห็นว่าการหาข่าว การจับประเด็นข่าวหรือสืบค้นเรื่องราวที่น่าสนใจ นักข่าวหญิงทำได้ดีกว่า ผู้หญิงมีความกระตือรือร้นมากกว่า เนื่องจาก ผู้หญิงต้องต่อสู้เพื่อพิสูจน์ตนเองมาก "ข่าวบางข่าวแทนที่จะเป็น *hard news* ก็กลายเป็น *soft news* ไปหมด"

ลักษณะจู้จี้ของผู้หญิง เราไม่ค่อยดูเท่าไร เพราะ ไม่คิดว่าจะมีส่วนในการกำหนดในงาน แต่ถ้าหากพิจารณาจากความจู้จี้จุกจิกแล้ว ในทางตรงกันข้ามกลับคิดว่าเป็นประโยชน์มากในข่าวบางข่าวทำให้มีความละเอียดในข่าว

การแบ่งสายงานข่าวนั้น จะแบ่งตามเพศ บางสายงานใช้นักข่าวชายจะดีกว่า หนักกว่า อาทิ งานข่าวกีฬา ถ้าให้ผู้หญิงไปทำจะไม่ปลอดภัย เช่น การทำข่าวที่สนามมวย ผู้หญิงอาจจะถูกลวนลามได้ แต่ขณะที่ข่าวการเมือง เราคิดว่าผู้หญิงทำได้ดีกว่า

ส่วนการเลื่อนตำแหน่งนั้น จะพิจารณาจาก *performance* ถ้าขึ้นเป็นระดับบรรณาธิการ จะดูว่าเขาจัดการบริหารคนได้ไหม ทำงานมีประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับผู้หญิงมาเป็นหัวหน้าก็ไม่ค่อยมีปัญหา เป็นเรื่องฝีมือ

สำหรับการติดต่อกับแหล่งข่าว โดยทั่วไปผู้หญิงมีโอกาสเข้าถึงแหล่งข่าวมากกว่า อาจเป็นเพราะพูดจาดีกว่า ชักชวนให้แหล่งข่าวอยากพูดคุยด้วย แต่พอเข้าถึงแหล่งข่าวแล้ว การดึงเอาข้อมูลออกมาเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เมื่อพิจารณาในระยะยาวแล้ว นักข่าวชายทำได้ดีกว่า เพราะสามารถคลุกคลีและทำกิจกรรมบันเทิงกับแหล่งข่าวได้หนักกว่า

การติดต่อกับแหล่งข่าว บางครั้งแหล่งข่าวก็ลวนลามนักข่าวสตรี คนได้รับรู้และเคยเห็นว่า แหล่งข่าวมองนักข่าวสตรีด้วยสายตาที่เป็นการกดขี่ทางเพศ มีอยู่ไม่น้อยที่ผู้หญิงไปพลาดท่าเสียที่เขา อาจเป็นเพราะ ความใกล้ชิดและการหวานล่อม โดยเฉพาะกับแหล่งข่าวที่มีเครื่องแบบ เราก็เจอปัญหานี้และให้นักข่าวลาออกไป 2 คน แม้เป็นเรื่องส่วนตัว เราก็ให้ออก เพราะ ถ้าไม่ดีเป็นนักข่าวต่อไปไม่ได้

ส่วนเรื่องครอบครัวเป็นปัญหาใหญ่สำหรับนักข่าวสตรี เท่าที่ผ่านมา มีนักข่าวสตรี 3-4 คนต้องลาออกไปเพราะ เรื่องของครอบครัว ซึ่งรวมถึงการมีลูกด้วย บางคนพอลงเวลา 18.00 น. สามีมาบีบแตรอยู่ที่หน้าสำนักงานเพื่อมารับภริยากลับบ้าน ในที่สุดผู้หญิงก็เลือกครอบครัว

ผมเห็นหลายคนที่ไม่สามารถทำงานเพราะ จัดการกับปัญหาครอบครัวไม่ได้ ทั้งสามี และลูก ต่างก็ต้องการเวลา ผมเองก็ไม่ต่างกับนักข่าวสตรี ผมในฐานะหัวหน้าครอบครัวก็ต้องจัดการแก้ปัญหาเหมือนกัน เวลาลูกยังเล็ก เขายังไม่เข้าใจงานของเราแต่เมื่อเขาโตขึ้นก็เข้าใจบางคนทุกวันนี้มีคำพูดว่านักข่าวต้องเลี้ยงลูกทางโทรศัพท์

สำหรับคนที่เป็นโสด ก็มีปัญหากับพ่อแม่ พ่อแม่ไม่ยอมให้ลูกทำงานนี้ ถึงขนาดกินไม่ได้นอนไม่หลับ บางคนพ่อแม่โอบอุ้มมาดี ในที่สุดให้เลือกระหว่างพ่อแม่กับงาน ก็มีที่เป็นปัญหา ประมาณ 2-3 ราย แต่บางคนก็พยายามทำความเข้าใจจนพ่อแม่เห็นด้วย

ศูนย์วิทยพัรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 พบกับความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพนักข่าวของนักข่าวสตรี

ในส่วนของการวิเคราะห์เจตคติแบบเพศนิยมกับการทำงานนี้ นักข่าวสตรีจำนวน 193 คนคิดเป็นร้อยละ 60.5 ให้ความคิดเห็นว่าความสำเร็จในการทำงานในวิชาชีพนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ แต่อยู่ที่ความสามารถมากกว่า ดังนั้นทั้งหญิงและชายจึงมีศักยภาพเท่ากันในการประสบความสำเร็จในอาชีพนักข่าว

ในทางตรงข้าม นักข่าวสตรีจำนวน 93 คนหรือร้อยละ 29.2 มีความเห็นว่าเพศชายยังคงประสบความสำเร็จมากกว่าเพศหญิงในอาชีพนี้ เพราะหากพิจารณาการประสบความสำเร็จในการทำงานหมายถึงการได้รับเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น จะพบว่าในกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ต่างๆ เพศชายจะก้าวขึ้นสู่ระดับหัวหน้าข่าว บรรณาธิการข่าวมากกว่าหญิง ทั้งนี้การถูกกีดกันดังกล่าวมีการยกเหตุผลอ้างว่าเพศหญิงจะต้องมีภาระดูแลครอบครัว ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้งานได้เต็มที่

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของความเห็นเรื่องพบกับความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพนักข่าวของนักข่าวสตรี

ความดีเห็นเรื่องพบกับความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพนักข่าว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชายประสบความสำเร็จมากกว่าหญิง	93	29.2
หญิงประสบความสำเร็จมากกว่าชาย	0	0.0
หญิงและชายประสบความสำเร็จเท่ากัน	193	60.5
ไม่ระบุ	33	10.3
รวม	319	100.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.4 ลักษณะของนักข่าวสตรีที่ประสบความสำเร็จ

เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของนักข่าวสตรีที่ประสบความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพ นักข่าวสตรีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 เห็นว่า สตรีที่จะประสบความสำเร็จในวิชาชีพนี้ จะต้องเป็นผู้ที่มีมุมมองข่าวดี รองลงมาจำนวน 76 คนหรือร้อยละ 23.8 จะต้องสามารถทำข่าวได้ทุกประเภท และจำนวน 50 คนหรือร้อยละ 15.6 มีความเห็นว่าจะต้องรู้จักแหล่งข่าวมาก สำหรับการได้รับเลื่อนขั้นเป็นหัวหน้าข่าวหรือผู้บริหารระดับสูง ที่ถือเป็นเกณฑ์หนึ่งของการวัดการประสบความสำเร็จนั้น นักข่าวสตรีมีความเห็นเป็นอันดับที่ 4

ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะนักข่าวสตรีที่ประสบความสำเร็จ

ลักษณะของนักข่าวสตรีที่ประสบความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพนักข่าว	จำนวนความเห็น	ร้อยละ
1. มีมุมมองข่าวดี	206	50.4
2. สามารถทำข่าวได้ทุกประเภท	76	18.6
3. รู้จักแหล่งข่าวมาก	50	12.2
4. ได้รับการเลื่อนขั้นเป็นหัวหน้าข่าว หรือผู้บริหารระดับสูง	24	5.9
5. เป็นที่รู้จักของตนเองดี หรือมีชื่อเสียง	17	4.2
6. เงิน (เช่น พู่กันยอมรับ, สามารถทำข่าวรายได้ ฯลฯ)	14	3.4
7. อยู่ในองค์กรหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่	9	2.2
8. ได้รับรางวัล	8	2.0
9. มีเงินตัวสูง	5	1.1
รวม	409	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 : การทดสอบสมมติฐาน

ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน จะคัดเลือกเฉพาะข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่านั้น ดังนั้นจำนวน (N) ของหน่วยข้อมูลในการทดสอบแต่ละสมมติฐานอาจไม่เท่ากัน

จากสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดว่า

"ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน ลักษณะงาน บรรยากาศการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา รวมทั้งระดับความสำนึกทางวิชาชีพของนักข่าวสตรี แตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยด้านอายุ สถานภาพการสมรส สถานภาพการมีบุตร ระดับการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด อายุการทำงาน และเงินเดือน"

ในการทดสอบสมมติฐานนี้ จะทดสอบโดยแบ่งสมมติฐานการวิจัยข้างต้นเป็นสมมติฐานย่อยๆ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 1.1 อายุ
- 1.2 สถานภาพการสมรส
- 1.3 สถานภาพการมีบุตร
- 1.4 ระดับการศึกษา
- 1.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 1.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 1.7 อายุการทำงาน
- 1.8 เงินเดือน

สมมติฐานที่ 2 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 2.1 อายุ
- 2.2 สถานภาพการสมรส
- 2.3 สถานภาพการมีบุตร
- 2.4 ระดับการศึกษา
- 2.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 2.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 2.7 อายุการทำงาน
- 2.8 เงินเดือน

สมมติฐานที่ 3 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 3.1 อายุ
- 3.2 สถานภาพการสมรส
- 3.3 สถานภาพการมีบุตร
- 3.4 ระดับการศึกษา
- 3.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 3.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 3.7 อายุการทำงาน
- 3.8 เงินเดือน

สมมติฐานที่ 4 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 4.1 อายุ
- 4.2 สถานภาพการสมรส
- 4.3 สถานภาพการมีบุตร
- 4.4 ระดับการศึกษา
- 4.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 4.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 4.7 อายุการทำงาน
- 4.8 เงินเดือน

สมมติฐานที่ 5 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 5.1 อายุ
- 5.2 สถานภาพการสมรส
- 5.3 สถานภาพการมีบุตร
- 5.4 ระดับการศึกษา
- 5.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 5.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 5.7 อายุการทำงาน
- 5.8 เงินเดือน

สมมติฐานที่ 6 ระดับความสำนึกทางวิชาชีพของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 6.1 อายุ
- 6.2 สถานภาพการสมรส
- 6.3 สถานภาพการมีบุตร
- 6.4 ระดับการศึกษา
- 6.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 6.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 6.7 อายุการทำงาน
- 6.8 เงินเดือน

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 1 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 1.1 อายุ
- 1.2 สถานภาพการสมรส
- 1.3 สถานภาพการมีบุตร
- 1.4 ระดับการศึกษา
- 1.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 1.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 1.7 อายุการทำงาน
- 1.8 เงินเดือน

1.1 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุ พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกันไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 66 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.23	0.68
25 - 29 ปี	134	3.15	0.72
30 - 34 ปี	37	3.46	0.46
35 ปีขึ้นไป	21	3.37	0.72
รวม	311	3.23	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	3.15	1.05	2.30	0.08
ภายในกลุ่ม	307	140.29	0.46		
รวม	310	143.44			

$P > 0.05$

สมมติฐานที่ 1 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 1.1 อายุ
- 1.2 สถานภาพการสมรส
- 1.3 สถานภาพการมีบุตร
- 1.4 ระดับการศึกษา
- 1.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 1.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 1.7 อายุการทำงาน
- 1.8 เงินเดือน

1.1 ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุ พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกันไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 66 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.23	0.68
25 - 29 ปี	134	3.15	0.72
30 - 34 ปี	37	3.46	0.46
35 ปีขึ้นไป	21	3.37	0.72
รวม	311	3.23	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	3.15	1.05	2.30	0.08
ภายในกลุ่ม	307	140.29	0.46		
รวม	310	143.44			

$P > 0.05$

1.2 ระดับความพึงพอใจด้านทัศนคติเกี่ยวกับสถานภาพการสาธา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านคำตอบแทนกับสถานภาพการสมรส พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านคำตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 67 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านคำตอบแทนกับสถานภาพการสาธา

สถานภาพการสาธา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
โสด	282	3.22	0.68
สาธา	37	3.78	0.64
รวม	319	3.24	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.81	0.81	1.76	0.19
ภายในกลุ่ม	317	146.46	0.46		
รวม	318	147.28			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ระดับความพึงพอใจกับทัศนคติของนักศึกษาชั้นปริญญาโท

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านคำตอบแทนกับสถานภาพการมีบุตร พบว่า กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีสถานภาพการมีบุตรต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านคำตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 68 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับทัศนคติของนักศึกษาชั้นปริญญาโท

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่มีบุตร	13	3.54	0.64
มีบุตร	24	3.29	0.64
รวม	37	3.39	0.64

แหล่งตัวเลข	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.51	0.51	1.26	0.27
ภายในกลุ่ม	35	14.27	0.41		
รวม	36	14.78			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ระดับความพึงพอใจกับค่าตอบแทนแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกันไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 69 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.50	0.74
ปริญญาตรี	293	3.23	0.68
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.23	0.63
รวม	319	3.24	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.85	0.43	0.92	0.40
ภายในกลุ่ม	316	146.43	0.46		
รวม	318	147.28			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 ระดับความพึงพอใจกับตำแหน่งแตกต่างกันไปตามสาขาที่จบการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับสาขาที่จบการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสาขาที่จบการศึกษาต่างกันไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 70 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับตำแหน่งกับสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
สาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.28	0.64
สาขาการสื่อสารมวลชนอื่นา	53	3.22	0.65
สาขาอื่นา	173	3.21	0.72
รวม	315	3.23	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.30	0.15	0.33	0.72
ภายในกลุ่ม	312	145.46	0.47		
รวม	314	145.76			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.6 ระดับความพึงพอใจด้านทัศนคติแตกต่างกันกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านคำตอบแทนกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านคำตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 71 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านทัศนคติกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.22	0.63
รายวันภาษาไทย	140	3.20	0.68
รายวันเนชั่น	118	3.29	0.70
รวม	319	3.24	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob:
ระหว่างกลุ่ม	2	0.58	0.29	0.62	0.54
ภายในกลุ่ม	316	146.70	0.46		
รวม	318	147.28			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.7 ระดับความพึงพอใจด้านทัศนคติเกี่ยวกับอายุการทำงาน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุการทำงาน พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 72 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
0 - 1 ปี	27	3.48	0.55
2 - 3 ปี	154	3.18	0.69
4 - 5 ปี	77	3.23	0.67
5 ปีขึ้นไป	60	3.29	0.72
รวม	318	3.24	0.68

แหล่งข้อมูล	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	2.32	0.77	1.68	1.71
ภายในกลุ่ม	314	144.82	0.46		
รวม	317	147.14			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.8 ระดับความพึงพอใจกับค่าตอบแทนแตกต่างกันไปตามเงินเดือน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนกับเงินเดือน พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนต่างกัน มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 73 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับค่าตอบแทนกับเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.05	0.70
10,001 - 15,000 บาท	182	3.22	0.69
15,001 - 20,000 บาท	53	3.42	0.63
สูงกว่า 20,000 บาท	35	3.31	0.59
รวม	316	3.24	0.68

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	3.73	1.24	2.74*	0.04
ภายในกลุ่ม	312	141.41	0.45		
รวม	315	145.14			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffé แล้วพบว่าไม่มีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 2 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 2.1 อายุ
- 2.2 สถานภาพการสมรส
- 2.3 สถานภาพการมีบุตร
- 2.4 ระดับการศึกษา
- 2.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 2.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 2.7 อายุการทำงาน
- 2.8 เงินเดือน

2.1 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุ พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 74 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{x}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.74	0.40
25 - 29 ปี	134	3.78	0.40
30 - 34 ปี	37	3.86	0.54
35 ปีขึ้นไป	21	3.82	0.39
รวม	311	3.78	0.42

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.47	0.16	0.91	0.44
ภายในกลุ่ม	307	53.47	0.17		
รวม	310	53.95			

$P > 0.05$

2.2 ระดับความพึงพอใจกับลักษณะงานแตกต่างกันไปตามสถานภาพภรรยา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสถานภาพการสมรส พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 75 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับลักษณะงานกับสถานภาพภรรยา

สถานภาพภรรยา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
โสด	282	3.78	0.42
สมรส	37	3.78	0.41
รวม	319	3.78	0.42

แหล่งต้นแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.00	0.00	0.00	0.98
ภายในกลุ่ม	317	54.78	0.17		
รวม	318	54.78			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ระดับความพึงพอใจกับลักษณะงานแตกต่างกันไปตามสถานภาพการมีบุตร

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับสถานภาพการมีบุตร พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการมีบุตรต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 76 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับลักษณะงานกับสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่มีบุตร	13	3.79	0.41
มีบุตร	24	3.77	0.42
รวม	37	3.78	0.41

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.00	0.00	0.02	0.88
ภายในกลุ่ม	35	6.11	0.17		
รวม	36	6.11			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 ระดับความพึงพอใจกับลักษณะงานแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 77 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับลักษณะงานกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.80	0.42
ปริญญาตรี	293	3.77	0.40
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.95	0.66
รวม	319	3.78	0.41

แหล่งตัวเลข	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.47	0.23	1.36	0.26
ภายในกลุ่ม	316	54.31	0.17		
รวม	318	54.78			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 ระดับความพึงพอใจกับลักษณะงานแตกต่างกันไปตามสาขาที่จบการศึกษา
 จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจ
 ด้านลักษณะงานกับสาขาที่จบการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสาขาที่จบการศึกษาต่างกัน ไม่
 มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 78 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับลักษณะงานกับสาขาที่จบ
 การศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
สาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.79	0.39
สาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.73	0.44
สาขาอื่นๆ	173	3.79	0.43
รวม	315	3.78	0.42

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.13	0.66	0.38	0.69
ภายในกลุ่ม	312	54.59	0.18		
รวม	314	54.72			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.6 ระดับความพึงพอใจกับลักษณะงานแตกต่างกันไปตามประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 79 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับลักษณะงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	\bar{x}	S.D.
รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.84	0.46
รายวันภาษาไทย	140	3.78	0.41
รายวันแมกซ์	118	3.75	0.40
รวม	319	3.78	0.42

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.33	0.17	0.97	0.38
ภายในกลุ่ม	316	54.45	0.17		
รวม	318	54.78			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.7 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันไปตามอายุการทำงาน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุการทำงาน พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 80 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
0 - 1 ปี	27	3.82	0.44
2 - 3 ปี	154	3.74	0.42
4 - 5 ปี	77	3.84	0.36
5 ปีขึ้นไป	60	3.77	0.46
รวม	318	3.78	0.42

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.57	0.19	1.09	0.35
ภายในกลุ่ม	314	54.20	0.17		
รวม	317	54.77			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.8 ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกับประเภทเงินเดือน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับเงินเดือน พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านลักษณะงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 81 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านลักษณะงานกับเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.81	0.41
10,001 - 15,000 บาท	182	3.77	0.41
15,001 - 20,000 บาท	53	3.73	0.44
สูงกว่า 20,000 บาท	35	3.80	0.44
รวม	316	3.78	0.42

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.16	0.05	0.31	0.82
ภายในกลุ่ม	312	54.08	0.17		
รวม	315	54.24			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 3 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 3.1 อายุ
- 3.2 สถานภาพการสมรส
- 3.3 สถานภาพการมีบุตร
- 3.4 ระดับการศึกษา
- 3.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 3.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 3.7 อายุการทำงาน
- 3.8 เงินเดือน

3.1 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุ พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกัน มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 82 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.48	0.57
25 - 29 ปี	134	3.32	0.62
30 - 34 ปี	37	3.50	0.66
35 ปีขึ้นไป	21	3.70	0.65
รวม	311	3.43	0.62

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	3.62	1.21	3.25*	0.02
ภายในกลุ่ม	307	113.77	0.37		
รวม	310	117.39			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' แล้ว พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ระดับความพึงพอใจกับบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันกับสถานภาพพรสาusa

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสถานภาพการสมรส พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 83 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับบรรยากาศการทำงานกับสถานภาพพรสาusa

สถานภาพพรสาusa	จำนวน (คน)	\bar{x}	S.D.
โสด	282	3.41	0.61
sausa	37	3.62	0.59
รวม	319	3.43	0.61

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	1.47	1.47	3.40*	0.05
ภายในกลุ่ม	317	116.65	0.37		
รวม	318	118.12			

$P \leq 0.05$

หมายเหตุ : แม้จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) แล้วพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่เนื่องจากนักข่าวสตรีมีลักษณะสถานภาพการสมรสเพียง 2 แบบ (การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยชี้ชัดแล้วว่าทั้ง 2 กลุ่มแตกต่าง) จึงไม่จำเป็นต้องทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe'

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ระดับความพึงพอใจกับบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันไปตามสถานภาพการมีบุตร

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสถานภาพการมีบุตร พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการมีบุตรแตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 84 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับบรรยากาศการทำงานกับสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	\bar{x}	S.D.
ไม่มีบุตร	13	3.65	0.55
มีบุตร	24	3.60	0.61
รวม	37	3.62	0.58

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.02	0.02	0.06	0.81
ภายในกลุ่ม	35	12.31	0.35		
รวม	36	12.33			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 85 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.88	0.75
ปริญญาตรี	293	3.41	0.60
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.48	0.68
รวม	319	3.43	0.61

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	2.48	1.24	3.40*	0.03
ภายในกลุ่ม	316	115.63	0.37		
รวม	318	118.11			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' แล้ว พบว่า นักข่าวสตรีกลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีกับกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังตาราง

ตารางที่ 86 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างภายหลังการทดสอบความแปรปรวน

	ต่ำกว่าตรี ($\bar{X}=3.88$)	ตรี ($\bar{X}=3.41$)	สูงกว่าตรี ($\bar{X}=3.48$)
ต่ำกว่าตรี ($\bar{X}=3.88$)		0.47*	
ตรี ($\bar{X}=3.41$)			
สูงกว่าตรี ($\bar{X}=3.48$)			

3.5 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันไปตามสาขาที่จบการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสาขาที่จบการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่จบสาขาการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 87 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
สาขาหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.44	0.56
สาขาหนังสือสารมวลชนอื่น ๆ	53	3.46	0.56
สาขาอื่น ๆ	173	3.42	0.65
รวม	315	3.43	0.61

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.05	0.03	0.07	0.93
ภายในกลุ่ม	312	116.73	0.37		
รวม	314	116.78			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด พบว่า ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 88 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.34	0.59
รายวันภาษาไทย	140	3.54	0.58
รายวันแมจอร์ทิตี	118	3.35	0.64
รวม	319	3.43	0.61

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	3.05	1.53	4.19*	0.02
ภายในกลุ่ม	316	115.07	0.36		
รวม	318	118.12			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' แล้ว พบว่านักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกับนักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ และรายวันแมจอร์ทิตีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มภาษาไทยมีความพึงพอใจด้านนี้มากกว่ากลุ่มภาษาอังกฤษและกลุ่มแมจอร์ทิตี ดังตาราง

ตารางที่ 89 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างภายหลังการทดสอบความแปรปรวน

	อังกฤษ ($\bar{X}=3.34$)	ไทย ($\bar{X}=3.54$)	ธุรกิจ ($\bar{X}=3.35$)
อังกฤษ ($\bar{X}=3.34$)			
ไทย ($\bar{X}=3.54$)	0.20*		
ธุรกิจ ($\bar{X}=3.35$)			0.19*

3.7 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันับตามอายุการทำงาน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุการทำงาน พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 90 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
0 - 10	27	3.27	0.81
2 - 30	154	3.38	0.56
4 - 50	77	3.59	0.49
5 ขึ้นไป	60	3.44	0.74
รวม	318	3.43	0.61

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	3.04	1.01	2.76*	0.04
ภายในกลุ่ม	314	115.04	0.37		
รวม	317	118.08			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการของ Scheffe' พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.8 ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานแตกต่างกันไปตามเงินเดือน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับเงินเดือน พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 91 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานกับเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.54	0.62
10,001 - 15,000 บาท	182	3.43	0.55
15,001 - 20,000 บาท	53	3.44	0.68
สูงกว่า 20,000 บาท	35	3.31	0.76
รวม	316	3.44	0.61

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.17	0.39	1.05	0.37
ภายในกลุ่ม	312	116.25	0.37		
รวม	315	117.42			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 4 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 4.1 อายุ
- 4.2 สถานภาพสมรส
- 4.3 สถานภาพพระบิด
- 4.4 ระดับการศึกษา
- 4.5 สายงานการศึกษา
- 4.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 4.7 อายุการทำงาน
- 4.8 เงินเดือน

4.1 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับอายุ พบว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 92 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.79	0.54
25 - 29 ปี	134	3.75	0.45
30 - 34 ปี	37	3.67	0.61
35 ปีขึ้นไป	21	3.97	0.41
รวม	311	3.77	0.51

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.29	0.43	1.69	0.17
ภายในกลุ่ม	307	78.13	0.25		
รวม	310	79.42			

$P > 0.05$

4.2 ระดับความพึงพอใจกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันในสถานภาพภรรยา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับสถานภาพการสมรส พบว่า นักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 93 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับสถานภาพภรรยา

สถานภาพภรรยา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
โสด	282	3.77	0.50
สมรส	37	3.75	0.56
รวม	319	3.77	0.51

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.01	0.01	0.05	0.82
ภายในกลุ่ม	317	82.51	0.26		
รวม	318	82.51			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตาม สถานภาพการมีบุตร
 จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจ
 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับสถานภาพการมีบุตร พบว่า นักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการมี
 บุตรต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 94 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
 กับสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่มีบุตร	13	3.95	0.40
มีบุตร	24	3.64	0.61
รวม	37	3.75	0.56

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.81	0.81	2.73	0.11
ภายในกลุ่ม	35	10.40	0.30		
รวม	36	11.21			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับระดับการศึกษา พบว่า นักข่าวสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 95 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.92	0.61
ปริญญาตรี	293	3.76	0.51
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.83	0.34
รวม	319	3.77	0.51

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.36	0.18	0.70	0.50
ภายในกลุ่ม	316	82.16	0.26		
รวม	318	82.52			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.5 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตาม สาขาที่จบการศึกษา จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับสาขาที่จบการศึกษา พบว่า นักข่าวสตรีที่มีสาขาที่จบการศึกษาต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 96 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงานกับสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
สาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.76	0.52
สาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.79	0.52
สาขาอื่นๆ	173	3.76	0.51
รวม	315	3.76	0.51

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.11	0.90
ภายในกลุ่ม	312	82.02	0.26		
รวม	314	82.08			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.6 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตามประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด พบว่า นักข่าวสตรีที่สังกัดประเภทหนังสือพิมพ์ต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 97 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.73	0.57
รายวันภาษาไทย	140	3.79	0.52
รายวันแมกซ์	118	3.76	0.47
รวม	319	3.77	0.51

แหล่งข้อมูล	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.08	0.32	0.73
ภายในกลุ่ม	316	82.36	0.26		
รวม	318	82.52			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.7 ระดับความพึงพอใจกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตามอายุการทำงาน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับอายุการทำงาน พบว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 98 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
0 - 1 ปี	27	3.78	0.56
2 - 3 ปี	154	3.77	0.51
4 - 5 ปี	77	3.79	0.49
5 ปีขึ้นไป	60	3.71	0.53
รวม	318	3.77	0.51

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.24	0.08	0.31	0.82
ภายในกลุ่ม	314	82.23	0.26		
รวม	317	82.47			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.8 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันไปตามเงินเดือน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับเงินเดือน พบว่า นักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 99 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานกับเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.89	0.48
10,001 - 15,000 บาท	182	3.77	0.50
15,001 - 20,000 บาท	53	3.73	0.49
สูงกว่า 20,000 บาท	35	3.69	0.59
รวม	316	3.77	0.51

แหล่งข้อมูล	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.02	0.34	1.31	0.27
ภายในกลุ่ม	312	80.67	0.26		
รวม	315	81.69			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 5 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับบุ้งต้นนิษาของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 5.1 อายุ
- 5.2 สถานภาพการสมรส
- 5.3 สถานภาพการมีบุตร
- 5.4 ระดับการศึกษา
- 5.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 5.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 5.7 อายุการทำงาน
- 5.8 เงินเดือน

5.1 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับบุ้งต้นนิษาแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับบุ้งต้นนิษาตามอายุ พบว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับบุ้งต้นนิษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 100 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับบุ้งต้นนิษาตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.64	0.53
25 - 29 ปี	134	3.54	0.60
30 - 34 ปี	37	3.68	0.70
35 ปีขึ้นไป	21	3.73	0.70
รวม	311	3.61	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.29	0.43	1.22	0.30
ภายในกลุ่ม	307	107.60	0.35		
รวม	310	108.88			

$P > 0.05$

5.2 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกับทัศนสภาพกรมสาร
จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจ
ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับทัศนสภาพการสมรส พบว่า นักข่าวสตรีที่มีทัศนสภาพการ
สมรสต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 101 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับ
ผู้บังคับบัญชากับทัศนสภาพกรมสาร

สถานภาพกรมสาร	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
โสด	282	3.61	0.57
สมรส	37	3.56	0.77
รวม	319	3.61	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.08	0.76	0.21	0.64
ภายในกลุ่ม	317	112.15	0.35		
รวม	318	112.23			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.3 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปตามสถานภาพการมีบุตร
จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจ
ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา กับสถานภาพการมีบุตร พบว่า นักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการมี
บุตรต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 102 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับ
ผู้บังคับบัญชา กับสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่มีบุตร	13	3.86	0.45
มีบุตร	24	3.40	0.86
รวม	37	3.56	0.77

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	1.75	1.75	3.18	0.08
ภายในกลุ่ม	35	19.32	0.55		
รวม	36	21.07			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.4 ระดับความพึงพอใจกับความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับระดับการศึกษา พบว่า นักข่าวสตรีที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 103 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจกับความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.60	0.76
ปริญญาตรี	293	3.59	0.59
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.92	0.54
รวม	319	3.61	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.42	0.71	2.02	0.13
ภายในกลุ่ม	316	110.80	0.35		
รวม	318	112.22			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.5 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปตามสาขาที่จบการศึกษา จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับสาขาที่จบการศึกษา พบว่า นักข่าวสตรีที่มีสาขาที่จบการศึกษาต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 104 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
สาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.60	0.65
สาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.64	0.51
สาขาอื่นๆ	173	3.58	0.58
รวม	315	3.60	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.13	0.06	0.18	0.84
ภายในกลุ่ม	312	109.56	0.35		
รวม	314	109.69			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.6 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติงานประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติงานประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด พบว่า นักข่าวสตรีที่สังกัดประเภทหนังสือพิมพ์ต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 105 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับชวากับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.50	0.61
รายวันภาษาไทย	140	3.64	0.59
รายวันแมจอร์กา	118	3.62	0.59
รวม	319	3.61	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.87	0.44	1.24	0.29
ภายในกลุ่ม	316	111.35	0.35		
รวม	318	112.22			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.7 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปตามอายุการทำงาน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับอายุการทำงาน พบว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 106 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาตามอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
0 - 1 ปี	27	3.48	0.58
2 - 3 ปี	154	3.57	0.61
4 - 5 ปี	77	3.68	0.57
5 ปีขึ้นไป	60	3.67	0.59
รวม	318	3.61	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.31	0.44	1.24	0.30
ภายในกลุ่ม	314	110.84	0.35		
รวม	317	112.15			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.8 ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันไปตามเงินเดือน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับเงินเดือน พบว่า นักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 107 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชากับเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.79	0.53
10,001 - 15,000 บาท	182	3.58	0.58
15,001 - 20,000 บาท	53	3.57	0.65
สูงกว่า 20,000 บาท	35	3.61	0.60
รวม	316	3.61	0.59

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.80	0.60	1.72	0.16
ภายในกลุ่ม	312	109.12	0.35		
รวม	315	110.92			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 6 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพของนักข่าวสตรีแตกต่างกันไปตามลักษณะปัจจัยต่อไปนี้

- 6.1 อายุ
- 6.2 สถานภาพการสมรส
- 6.3 สถานภาพการมีบุตร
- 6.4 ระดับการศึกษา
- 6.5 สาขาที่จบการศึกษา
- 6.6 ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด
- 6.7 อายุการทำงาน
- 6.8 เงินเดือน

6.1 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันไปตามอายุ

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุ พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีอายุต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 108 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่า 25 ปี	119	3.57	0.55
25 - 29 ปี	134	3.63	0.50
30 - 34 ปี	37	3.67	0.58
35 ปีขึ้นไป	21	3.87	0.50
รวม	311	3.63	0.53

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob..
ระหว่างกลุ่ม	3	1.69	0.56	2.01	0.11
ภายในกลุ่ม	307	86.00	0.28		
รวม	310	87.70			

$P > 0.05$

6.2 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันไปตามสถานภาพมรส

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการสมรส พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 109 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพมรส

สถานภาพมรส	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
โสด	282	3.61	0.54
สมรส	37	3.74	0.48
รวม	319	3.63	0.53

แหล่งข้อมูล	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.49	0.49	1.72	0.19
ภายในกลุ่ม	317	90.27	0.28		
รวม	318	90.76			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.3 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันกับสถานภาพการมีบุตร

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการมีบุตร พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีสถานภาพการมีบุตรต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 110 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับสถานภาพการมีบุตร

สถานภาพการมีบุตร	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
โสด	13	3.75	0.64
มีบุตร	24	3.73	0.39
รวม	37	3.74	0.49

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.00	0.00	0.03	0.87
ภายในกลุ่ม	35	8.48	0.24		
รวม	36	8.48			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.4 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 111 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	3.27	0.38
ปริญญาตรี	293	3.64	0.53
สูงกว่าปริญญาตรี	14	3.76	0.61
รวม	319	3.63	0.53

แหล่งตัวเลข	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.82	0.91	3.23*	0.04
ภายในกลุ่ม	316	88.95	0.28		
รวม	318	90.77			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.5 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันไปตามสาขาที่จบการศึกษา

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับสาขาที่จบการศึกษา พบว่า กลุ่มนักข่าวสตรีที่จบการศึกษาในสาขาที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 112 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
สาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง	89	3.73	0.56
สาขาการสื่อสารมวลชนอื่นๆ	53	3.69	0.50
สาขาอื่นๆ	173	3.56	0.53
รวม	315	3.63	0.53

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.91	0.95	3.38*	0.04
ภายในกลุ่ม	312	87.88	0.28		
รวม	314	89.79			

$P \leq 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.6 ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันไปตามประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัดพบว่านักข่าวสตรีที่สังกัดประเภทหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 113 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด

ประเภทหนังสือพิมพ์ที่สังกัด	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
รายวันภาษาอังกฤษ	61	3.77	0.55
รายวันภาษาไทย	140	3.69	0.50
รายวันแนวธุรกิจ	118	3.48	0.54
รวม	319	3.63	0.53

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	2	4.49	2.24	8.22*	0.0003
ภายในกลุ่ม	316	86.28	0.27		
รวม	318	90.77			

$P < 0.01$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' แล้ว พบว่า นักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษมีระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกับนักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และรายวันแนวธุรกิจอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มภาษาอังกฤษมีความสำคัญทางวิชาชีพสูงกว่ากลุ่มภาษาไทย และกลุ่มแนวธุรกิจ ดังตาราง

ตารางที่ 114 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระหว่างภายหลังการทดสอบความแปรปรวน

	อังกฤษ ($\bar{X}=3.77$)	ไทย ($\bar{X}=3.69$)	ธุรกิจ ($\bar{X}=3.48$)
อังกฤษ ($\bar{X}=3.77$)		0.08*	0.29*
ไทย ($\bar{X}=3.69$)			
ธุรกิจ ($\bar{X}=3.48$)			

6.7 ระดับความสำคัญของวิชาชีพแตกต่างกันไปตามอายุการทำงาน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุการทำงาน พบว่า นักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 115 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับอายุการทำงาน

อายุการทำงาน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
0 - 10	27	3.53	0.65
2 - 30	154	3.61	0.54
4 - 50	77	3.66	0.47
5 ปีขึ้นไป	60	3.68	0.55
รวม	318	3.63	0.54

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.56	0.19	0.65	0.58
ภายในกลุ่ม	314	90.18	0.29		
รวม	317	90.74			

$P > 0.05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.8 ระดับความสำคัญของวิชาชีพแตกต่างกันไปตามเงินเดือน

จากผลการทดสอบหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (ANOVA) ระหว่างความสำคัญทางวิชาชีพกับเงินเดือน พบว่า นักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน มีผลทำให้ระดับความสำคัญทางวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 116 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความสำคัญของวิชาชีพกับเงินเดือน

เงินเดือน	จำนวน (คน)	\bar{X}	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	46	3.54	0.54
10,001 - 15,000 บาท	182	3.60	0.51
15,001 - 20,000 บาท	53	3.63	0.62
สูงกว่า 20,000 บาท	35	3.86	0.46
รวม	316	3.63	0.53

แหล่งตัวแปร	D.F.	SS	MS	F-Rallo	F-Prob.
ระหว่างกลุ่ม	3	2.36	0.79	2.80*	0.04
ภายในกลุ่ม	312	87.55	0.28		
รวม	315	89.91			

$P < 0.05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างตามวิธีการของ Scheffe' พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่ามีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ

สมมติฐานที่ 1

นักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนอยู่ในระดับสูง คือกลุ่มเงินเดือน 15,001-20,000 บาท และกลุ่มเงินเดือน 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนด้านค่าตอบแทนสูงกว่ากลุ่มเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และกลุ่มเงินเดือน 10,001-15,000 บาท

สมมติฐานที่ 3

นักข่าวสตรีที่มีอายุมาก คือกลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 30-34 ปี มีระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่านักข่าวสตรีที่มีอายุน้อย คือกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และกลุ่มอายุ 25-29 ปี

นักข่าวสตรีที่สมรสแล้วมีระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่านักข่าวสตรีที่เป็นโสด

นักข่าวสตรีที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่านักข่าวสตรีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี

นักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย มีระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่านักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ และรายวันแนวธุรกิจ

นักข่าวสตรีที่มีอายุมาก คือกลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไป และกลุ่มอายุ 30-34 ปี มีระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่านักข่าวสตรีที่มีอายุน้อย คือกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี และกลุ่มอายุ 25-29 ปี

นักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานมาก คือกลุ่มอายุงาน 4-5 ปี และกลุ่มอายุงาน 5 ปีขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจด้านบรรยากาศการทำงานมากกว่านักข่าวสตรีที่มีอายุการทำงานน้อย คือกลุ่มอายุงาน 2-3 ปี และกลุ่มอายุงานในช่วง 1 ปี

สมมติฐานที่ 6

นักข่าวสตรีที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความสำนึกทางวิชาชีพสูงกว่านักข่าวสตรีที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

นักข่าวสตรีที่จบการศึกษาสาขาการหนังสือพิมพ์โดยตรง มีระดับความสำนึกทางวิชาชีพ
สูงกว่านักข่าวสตรีที่จบการศึกษาสาขาการสื่อสารมวลชนด้านอื่น และที่จบการศึกษาสาขาอื่น

นักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษ มีระดับความสำนึกทางวิชาชีพสูง
กว่านักข่าวสตรีที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และที่สังกัดหนังสือพิมพ์รายวันแนวธุรกิจ

นักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนสูง คือกลุ่มเงินเดือนสูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป และกลุ่มเงิน
เดือน 15,001-20,000 บาท มีระดับความสำนึกทางวิชาชีพสูงกว่านักข่าวสตรีที่มีเงินเดือนน้อย
คือกลุ่มเงินเดือน 10,001-15,000 บาท และกลุ่มเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย